

“Jag har haft en intensiv men rolig dag”

En granskning av Isabella Löwengrips sätt att bygga upp en fantasi kring
sin prestationsinriktade livsstil på sin blogg

Sofia Strömgård
Helsingfors universitet
Statsvetenskapliga fakulteten
Magisterprogrammet i politik, medier och kommunikation
Magisteravhandling 30 sp
Medier och kommunikation
Handledare: Jaana Hujanen
September 2020

Tiedekunta – Fakultet – Faculty Statsvetenskapliga fakulteten		Koulutusohjelma – Utbildningsprogram – Degree Programme Magisterprogrammet i politik, medier och kommunikation	
Tekijä – Författare – Author Sofia Strömgård			
Työn nimi – Arbetets titel – Title "Jag har haft en intensiv men rolig dag" En granskning av Isabella Löwengrips sätt att bygga upp en fantasi kring sin prestationsinriktade livsstil på sin blogg			
Oppiaine/Opintosuunta – Läroämne/Studieinriktning – Subject/Study track Medier och kommunikation			
Työn laji – Arbetets art – Level Magisteravhandling		Aika – Datum – Month and year September 2020	Sivumäärä – Sidoantal – Number of pages 91 (med bilagor)
Tiivistelmä – Referat – Abstract <p>Syftet med denna magisteravhandling är att undersöka den fantasi som Isabella Löwengrip bygger upp i sin blogg. Fantasin bygger på en prestationsinriktad livsstil och i studien undersöks också hur bloggare förhåller sig till Löwengrips liv och fantasi. Avhandlingen tar avstamp i den offentliga debatt kring prestationssamhället och hur det får framförallt unga kvinnor att känna press på att hela tiden prestera. Med avhandlingen strävar jag efter att undersöka och förklara hur Isabella Löwengrips blogg framställer en prestationsbaserad livsstil samt fantasin och dess paradoxer.</p> <p>Undersökningsmetoden är kvalitativ innehållsanalys.</p> <p>Avhandlingens teoretiska ramverk bygger på den psykoanalytiska teorin utvecklad av Sigmund Freud och senare av Jacques Lacan, med huvudfokus på Lacans teorier som kopplar samman begreppen fantasi, njutning (enjoyment) och ett undermedvetet begär (desire).</p> <p>Mina resultat visar att Isabella Löwengrip bygger upp en fantasi som bygger på det eviga jagandet (och avsaknaden av) njutning. Fantasin går ut på prestera, ställa och nå mål, vara passionerad och arbeta hårt, leva disciplinerat och tidseffektivt. I fantasin är ens människovärde sammanlänkat med ens prestationer och fantasin skapar en illusion av att man till slut kommer att uppnå någonting tillräckligt stort som kommer att få en att känna tillfredsställelse. I sin blogg framstår Löwengrip som en vän för läsarna och hon delar med sig av sitt "riktiga jag" då hon delar bilder på sitt hem, sina barn och osminkade ansikte en söndag morgon. Hon talar om sina problem och sitt liv på ett sätt som gör att hon framstår som riktig, och inte som en "bloggpersona", vilket medför att läsarna kan känna tillit och tro på att hon är en vanlig människa som de.</p> <p>I fantasin matas mottagare med budskapet att man måste gå över sina egna gränser för att nå sina mål. Detta visar också på den paradox och de motsättningar som döljer sig inom fantasin. Löwengrip skriver om balans och återhämtning samtidigt som hon själv behöver läkemedel för att orka jobba på grund av sin depression. För dem som inte fäster uppmärksamhet vid Löwengrips bloggtexter kan fantasin framstå som fulländad. I själva verket är det en stor paradox: Må bra, men pressa dig själv till max utan att tänka på konsekvenserna.</p> <p>Isabella Löwengrip har byggt upp en individuell fantasi som förstärker den kollektiva, delade fantasin bland bloggläsarna. Då Löwengrips fantasi ter sig som lockande för läsarna, anammar de delar av hennes personliga fantasi. En del bloggläsare tar däremot avstånd från fantasin. Det finns en stark jämförande aspekt i förhållandet mellan bloggläsarna och Löwengrip. Bloggläsarna ser Löwengrip och hennes livsstil som en referenspunkt dit de kan återkomma då de funderar, utvärderar eller planerar sitt liv. Oavsett om bloggläsarna till synes förhåller sig positivt eller negativt till Löwengrips livsstil, verkar det ändå som att de jämför sig med henne i någon mån.</p>			
Avainsanat – Nyckelord – Keywords Isabella Löwengrip, bloggar, bloggare, bloggläsare, sociala medier, prestationssamhälle, fantasi, perfektionism			
Ohjaaja tai ohjaajat – Handledare – Supervisor or supervisors Jaana Hujanen			
Säilytyspaikka – Förvaringsställe – Where deposited HELDA - Helsingin yliopiston digitaalinen arkisto / HELDA - Helsingfors universitetets digitala publikationsarkiv / HELDA - Digital Repository of the University of Helsinki			

INNEHÅLL

1 Inledning	4
1.1 Introduktion.....	4
1.2 Syfte och forskningsfråga.....	5
1.3 Tidigare forskning.....	6
2 Bakgrund: Bloggosfären, sociala medier och influencern	14
2.1 Mediekultur i Sverige.....	14
2.2 Sociala medier.....	15
2.3 Bloggen och den svenska bloggosfären.....	16
2.4 Influencern.....	18
2.5 Isabella Löwengrips blogg.....	19
3 Teoretisk referensram	20
3.1 Fantasi.....	20
3.2 Performativitet och identitet.....	24
3.3 Tillämpning av det teoretiska ramverket.....	26
4 Metod, material och genomförande	27
4.1 Material.....	27
4.2 Den kvalitativa forskningen.....	28
4.3 Hermeneutik som ansats.....	28
4.4 Den kvalitativa innehållsanalysen	31
4.5 Genomförande.....	33
4.6 Kodningsramverk för bloggen.....	35
4.7 Kodningsramverk för kommentarerna.....	35
4.8 Semiotisk bildanalys.....	36
5 Resultat	39
5.1 Isabella Löwengrips fantasi.....	39
5.1.1 Att ställa höga mål och prestera är det viktigaste.....	39
5.1.2 Disciplin, hårt arbete och meningsfull användning av tid är en förutsättning för framgång.....	43

5.1.3	Inställningen avgör.....	47
5.1.4	Man ska vara en bra "working mom".....	50
5.1.5	En hälsosam livsstil innebär balans mellan tårtbitarna.....	52
5.2	Fantasins dragningskraft.....	55
5.3	Läsarnas förhållningssätt till Löwengrips livsstil.....	58
5.3.1	Hejarop, kämparanda, lyckönskningar.....	58
5.3.2	Inspirerande och rådfrågande.....	59
5.3.3	Påtalande av problem, kritik.....	61
5.4	Bilderna berättar hur framgång ser ut.....	67
5.5	Prestationen som symboliskt objekt.....	69
5.6	Delvis delad, delvis privat fantasi.....	72
5.7	Slutsatser.....	73
6	Avslutning.....	77
6.1	Diskussion.....	77
6.2	Problematisering.....	79
6.3	Resultatens betydelse.....	81
6.4	Förslag på fortsatt forskning.....	84
7	Källförteckning.....	86
8	Bilagor.....	89

1. Inledning

1.1 Introduktion

Jag har läst och följt med den svenska influencern Isabella Löwengrips blogg i nästan tio år, och konstaterat att bloggarens snudd på hysteriska livsstil bygger på att hon konstant presterar på alla fronter i livet. Livet ska byggas upp minutiöst och vara perfekt på alla sätt - så att man kan prestera till 100 %. Ungefär så har jag uppfattat bloggarens livsmotto. Därför har jag frågat mig själv om det är hälsosamt att överhuvudtaget läsa hennes blogg eftersom den får mig att känna att också jag måste "maxa livet" och konstant pressa mig själv att vara perfekt på alla tänkbara sätt. Isabella Löwengrip är inte närapå den enda som upprätthåller en glansbild av prestationssamhället, och flertalet kritiska röster kring vårt samtida synsätt på det ideala livet och vad det innebär har höjts.

"Överprestation och efterföljande trötthet är mer eller mindre ett kollektivt acceptabelt tillstånd i vår kultur, till och med ett värde", säger författaren och terapeuten Tommy Hellsten i en artikel i Helsingin Sanomat. (Kallionpää, 2018). Enligt Hellsten är hela det finländska samhället som i dvala och tecken och symptom på utmattning går obemärkt förbi. Under de senaste åren rapporteras det i allt högre grad om psykisk ohälsa och stress, inte bara i de finländska samhället men också i vårt grannland Sverige. Till exempel den svenska dokumentären "We can't do it" behandlar utmattningssyndrom som blir allt vanligare bland unga svenska kvinnor.

Vi lever i ett så kallat prestationssamhälle, säger författaren Heidi Hakala i en intervju i Hufvudstadsbladet. Hakala har nyligen gett ut en roman, Bara lite till, som handlar om utbrändhet, prestationssamhället och "duktiga flickor".

En orsak till att allt fler blir utbrända tror Hakala är dagens prestationssamhälle – att vårt människovärde sitter i våra prestationer, det vi gör framom den vi är. Därutöver matar informationssamhället och de sociala medierna oss med glimtar av andras perfekta liv, glimtar som är en bråkdel av det verkliga livet. Medan jobb för tidigare generationer handlade om att försörja sig har xy-generationen matats med att de ska

kunna förverkliga sig själva via jobbet och att de kan bli vad som helst. Här förbises också klass och uppväxt.

– Förväntningarna blir orimliga. Vi matas med illusionen om att kunna göra precis vad vi vill bara vi kämpar tillräckligt hårt. Det sätter press på vad vi väntar oss av livet och av oss själva. Jobb och fritid har börjat flyta ihop mer.

Här skapas människovärdet genom prestationer och det maniska mottot om att man ska vara sitt bästa jag på alla fronter. (Jägerhorn-Tabermann, 2018)

Dagens unga kvinnor har alltså snärjt in sig i prestationssamhället och har svårigheter med att ta sig ut och bygga upp en tillvaro som inte präglas av att man är duktig och ger sitt allt, i alla situationer. Problemet kring prestationshets- och ångest dryftas allt flitigare i medierna och det går inte att förneka: allt fler unga kvinnor mår dåligt och känner att de inte räcker till. En av orsakerna till att många unga kvinnor känner så här, kan tänkas vara sociala medier där människor målar upp en perfekt bild av sig själva. Isabella Löwengrip uppger att hennes blogg har 1,5 miljoner följare och det innebär att hennes genomslagskraft är stor. Det betyder alltså att många unga kvinnor följer hennes liv och därmed är det också relevant att undersöka vad bloggen förmedlar.

1.2 Syfte och forskningsfråga

Mitt syfte är att undersöka hurdana fantasier kring prestation, framgång och en hektisk livsstil den svenska bloggaren och entreprenören Isabella Löwengrip skapar i sin blogg och sociala medier. Jag vill också ta reda på varför den fantasi som Löwengrip bygger upp är lockande för unga kvinnor. Är det frågan om en fantasi som byggs upp av Isabella Löwengrip, eller handlar det om en delad fantasi som byggs upp av Löwengrip och hennes följare tillsammans?

Min forskningsfråga lyder: En hurudan slags fantasi bygger Löwengrip upp kring sin livsstil?

Mina stödfrågor är:

Med vilka medel bygger Löwengrip upp denna fantasi? Är fantasin privat eller delad?

Varför är Löwengrips livsstil som bygger på prestation lockande för unga kvinnor?

Hur förhåller sig bloggläsarna till Löwengrips livsstil?

Målet med forskningen är alltså att skapa en heltäckande bild av Löwengrips blogg, analysera dess budskap och få ett svar på varför hennes livsstil framstår som någonting eftersträvansvärt, samt hur hennes följare förhåller sig till hennes liv.

1.3 Tidigare forskning

I detta kapitel redogör jag kort för tidigare forskning som tangerat mitt ämne. Det finns en hel del bakgrundsinformation att utnyttja i bloggans föregångare, damtidningen. Dessutom finns det en hel del forskning som handlar om identitetsskapande på bloggar och om hur femininitet porträtteras på livsstilsbloggar som drivs av unga kvinnor.

Mia Lövheim har i två omgångar undersökt olika slags aspekter av bloggande i Sverige. I Sverige har personliga bloggar skrivna av unga kvinnor dominerat topplistorna över svenska bloggar under de senaste åren. Lövheim har i sin forskning (2011a) undersökt de 20 populäraste bloggarna för att ta reda på hurdana de är och hur innehållet ser ut. Lövheim konstaterar att forskningen kring dessa bloggar är knapp. Unga kvinnliga toppbloggare representerar ett helt eget fenomen i den digitala medievärlden, och Lövheim påpekar att bloggarna är så populära eftersom de är personliga. Forskning visar också att unga kvinnor är de mest aktiva bloggläsarna. 8 procent av alla svenska internetanvändare uppger att de läser bloggar dagligen medan 24 procent av alla kvinnor i åldern 15-24 uppger att de gör det. Också internationella studier visar att unga kvinnor både läser och skriver bloggar flitigast. (Lövheim, 2011a, s. 3-4)

I Lövheims analys av de 20 mest populära bloggarna visade det sig att det mest förekommande ämnet var bloggarens vardag, tätt följt av mode och skönhet. (Lövheim, 2011a, s. 6). Mixen av personligt och professionellt innehåll är också ett

karaktärsdrag för bloggarna som Lövheim undersökt. Personliga erfarenheter och känslor blandas med bilder och hänvisningar till kläder, skor och skönhetsprodukter. (Lövheim, 2011a, s. 7). Bloggarna strävar efter att framställa sig själva som "vanliga tjejer", som har samma slags problem, funderingar och nöjen som andra. (Lövheim, 2011a, s. 8) Undersökningen visar också att dessa bloggar inte bara reproducerar konventioner av hur det är att vara kvinna, vilket media ofta får en att tro. Bloggskribenternas självrepresentation via bloggen utmanar också konventioner och diskurser. Fokus ligger på självständighet och frihet, samtidigt som blogginläggen signalerar att bloggarna vill förknippas med "vanliga tjejer" och deras vardag. (Lövheim, 2011a, s. 12). På basis av undersökningen drar Lövheim slutsatsen att bloggläsarna är unga kvinnor i samma ålder som bloggaren. Bloggarens sätt att fråga, svara på kommentarer och dela sina tankar och beslut med läsaren visar att bloggarna vill upprätthålla en slags vänskapsrelation med sina läsare; Bloggaren är en person som värdesätter läsarens åsikter och någon som läsaren kan identifiera sig med och lita på. Bloggaren måste ständigt arbeta på att upprätthålla den vänskapliga relationen till läsarna och känslan av gemenskap på bloggen. (Lövheim, 2011a, s. 13). Att föra fram sig själv genom bloggen och samtidigt utmana könskonventioner verkar enligt Lövheims resultat vara viktigt för att bli en personlig och populär bloggare samt framstå som trovärdig i bloggösfären. (Lövheim, 2011a, s. 14).

Jag är intresserad av hur Isabella Löwengrip upprätthåller en liknande vänskapsrelation med sina följare, om hon gör det. Trovärdigheten och tilliten verkar alltså vara väsentlig för att en läsare ska kunna skapa ett slags vänskapsförhållande till bloggaren, och bloggaren måste vara aktiv gentemot sina läsare. Jag är inte övertygad om att Löwengrips strategi är att framställa sig som en "vanlig tjej" för sina läsare, utan tror att hennes strategier för att få sina läsare att knyta an till henne kan vara annorlunda än de som Lövheim kommit fram till.

I en annan undersökning (2011b) har Lövheim fokuserat på de etiska frågor som diskuteras på populära svenska bloggar, skrivna av kvinnor, och kommer fram till att bloggarna fungerar som diskussionsforum för unga kvinnor. När bloggare skriver om sina personliga erfarenheter och åsikter medför det att de unga kvinnorna som läser bloggen reflekterar över frågorna och ur ett vidare perspektiv formar det deras

värderingar och normer. Bloggarna fungerar som ett öppet forum där läsarna kan fundera och förhandla med varandra. (Lövheim, 2011b, s. 348). Lövheim går så långt som att konstatera att bloggare och deras läsare kollektivt formar ett etiskt utrymme med potential att omarbete de värden och normer som bygger upp unga kvinnors liv i dagens samhälle. (Lövheim, 2011b, s. 351). Detta tycker jag att är en relevant insikt med tanke på Löwengrips blogg. Kan Isabella Löwengrips bloggläsare reflektera över sina egna värderingar och sitt eget liv i hennes blogg och fungerar bloggen som en plattform för likasinnade unga? Det är också speciellt intressant att Lövheim konstaterar att läsarna kollektivt formar ett etiskt utrymme för diskussion kring värderingar och jag frågar mig om detta kan tillämpas också på Löwengrips bloggläsare. Kan man se att läsarna kollektivt bygger upp och formar fantasin tillsammans med Löwengrip? Dessa tankegångar kan man koppla ihop med formandet av en fantasi och huruvida läsarna kollektivt formar en delad fantasi i kommentarsfältet i Löwengrips blogg.

Ett annat ämne som berör min forskning handlar om femininitet. Meritxell och Roca-Sales (2017) skriver om hur kvinnor och femininitet porträtteras på amerikanska livsstilsbloggar skrivna av kvinnor. Bloggar och sociala nätverk tillhandahåller en miljö för att utforska och uttrycka sin identitet - antingen sådan som man är eller skulle vilja vara. När unga på väg in i vuxenvärlden interagerar via bloggar eller andra sociala nätverk delar de erfarenheter och reflekterar över sina värderingar samtidigt som de hjälper varandra att befästa sin identitet. Därmed spelar bloggarens och läsares uppfattningar om hur en modern kvinna ser ut eller beter sig en roll då genus porträtteras. (s. 188-189).

Damtidningar är ett väletablerat medium som i årtal reproducerat det för samtiden typiska porträttet av femininitet. Damtidningarna tenderar exempelvis att berätta för sina läsare hur man som kvinna "ska" leva sitt liv. I damtidningarna har kvinnan traditionellt delats in i tre olika stereotyper: mamma/fru/hemmafru som tar hand om hemmet och familjen, superkvinnan som gör karriär men samtidigt har tid att träna och se snygg ut, samt kvinnan som objekt för begär. Bloggar har medfört att också andra slags kvinnor får utrymme och under det senaste decenniet har en post-feministisk hjältinga som är handlingskraftig men samtidigt lekfull och ungdomlig dykt upp i offentligheten. Diskursen "girl power" är ett exempel på att den moderna och

självständiga kvinnan tar plats i medierna. (Meritxell & Roca-Sales, 2017, s. 190-191). Löwengrip och hennes liv så som det beskrivs på bloggen kan ses som ett fenomen förknippat med diskursen girl power. Löwengrip lyfts ofta upp som en förebild för de kvinnor som "vill gå sin egen väg", ta plats och vara framgångsrik.

Kvinnor har sedan länge förknippats med den privata sfären (hem och familj), medan männen hör till den offentliga sfären (politik och arbete). (Mies, M., 2014 i Meritxell Roca-Sales, 2017, s. 192) I det här fallet finns många likheter mellan damtidningar och livsstilsbloggar eftersom båda tenderar att tilltala läsarna som jämbördiga vänner genom en intimare ton. De är ständigt konstruerade som motsatsen till maskuliniteten och också exkluderande i fråga om ålder, ras, sexualitet och klass. (Gill, 2007 i Meritxell, Roca-Sales, 2017, s. 192). Meritxell och Roca-Sales konstaterar också att de kvinnor som läser livsstilsbloggar är mellan 20 och 30 år. De vill inspireras av handlingskraftiga kvinnor och ta del av personliga erfarenheter och tips och råd om hur man kan utvecklas som person. (2017, s. 196).

I undersökningen Kovaa työtä olla minä - Muotibloggaajat mediamarkkinoilla undersöks bland annat hur finska modebloggar byggs upp kring bloggarens persona och privata liv, och arbetet med att berätta om det egna jaget är det som bloggandet bygger på. Samarbetet med läsarna och interaktionen med dem, skapar också en resurs för bloggaren. (Noppari & Hautakangas, 2012, s. 16). Bloggarna som intervjuats i forskningen uppger att bloggandet till stor del handlar om att visa upp den bästa sidan av sig själv. Bra bilder är viktiga och genom att klä sig rätt visar man upp sitt bästa jag. Det är i många fall frågan om att bloggaren spelar sig själv som en skådespelare på foton - paralleller kan dras till Seija Ridells (2011) undersökning om Facebook-profilbilder och hur människor presenterar sig själva. (Noppari & Hautakangas, 2012, s. 30). Den performativa presentationen av jaget på bloggen fungerar eftersom jaget föds i kommunikationen med blogggläsarna. Läsarna skapar alltså bloggen tillsammans med bloggaren. (Noppari & Hautakangas, 2012, s. 58).

Stadskulturen spelar en stor roll i de undersökta bloggarnas liv och bloggarna konsumerar och samlar på upplevelser som stadslivet kan erbjuda. Bloggarna visar sin identitet genom sin konsumtion och sina upplevelser. En så kallad virtuell

medieperformans om bloggarens liv kan sägas uppstå. (Noppiari & Hautakangas, 2012, s. 36).

Bloggarna uppger också att de oftast skriver om enbart positiva saker i sitt liv. Bloggarna anser ändå att de visar upp sitt sanna jag, men enbart delar av det. Dessa modebloggares jag-uppvisning som fokuserar på det positiva är ett slags arv från damtidningarna. Damtidningarna har traditionellt berättat för sina läsare hur de kan leva ett tillfredsställande och lyckligt liv, och delat med sig av livsråd. Dessutom erbjuder damtidningarna en verklighetsflykt från den trista vardagen till drömmar och avslappning, till någonting som saknas i den egna vardagen. Denna eskapistiska funktion kan återfinnas även i bloggarna. (Noppiari & Hautakangas, 2012, s. 38-40). Orsakerna till att man läser bloggar är bland annat att man intresserar sig för bloggarens liv, får nya idéer och intressanta tips. Konsumenterna vill hela tiden ha nya idéer och tankar. Jakten på nya fynd på internet definierar aktiviteten på sociala medier, och gamla fynd blir snabbt ointressanta. (Noppiari & Hautakangas, 2012, s. 63)

Magdalena Petersson McIntyre har forskat kring kvinnliga bloggare och influencers i Sverige, och i artikeln *Agencing femininity; digital Mrs. Consumer in intra-action* (2020) undersöker hon eventuella motsättningar mellan influencers riktiga liv och deras liv på internet. Forskningen kretsar kring digital teknologi och aktörskap (*egen översättning, på engelska agency*) bland bloggarna, som uppkommit i samband med framväxandet av en ny slags femininitet vars ideal har rötter i den traditionella rollen som hemmafru. (Petersson McIntyre, 2020, s. 55)

Modern teknologi har bidragit till uppkomsten av den företagsamma kvinnan i hemmet som verkar tillbringa sin tid med att uppnå välbefinnande genom konsumtion samtidigt som hon handskas med vedermödorna i det dagliga livet. Aktiviteter som tidigare ansågs höra till privatlivet kan man i dagsläget dra ekonomisk nytta av. Dessa aktiviteter kan ofta kopplas ihop med sådana sysslor som en hemmafru skulle tänkas sysselsätta sig med; duka bord, arrangera blommor, planera sina outfits och laga middag. Berättelser och bilder om hur det är att vara gift, klä sig själv eller laga middag till sin familj kan attrahera en stor mängd följare

och därmed också möjliga kommersiella samarbeten med företag. (Petersson McIntyre, 2020, s. 54-55)

Petersson McIntyres undersökning baserar sig på anonyma intervjuer med kvinnor som kallar sig själva bloggare och influencers, samt deras uppdateringar på Instagram. Många kvinnor har bloggar vars namn indikerar att de är gifta, heterosexuella kvinnor: "gift med X, fru Y" etc. Gemensamt för alla dessa bloggare är att de utnyttjat digital teknologi för att göra pengar på sitt privatliv. Kvinnor som bloggar om konsumentprodukter kan ses som entreprenörer där avgränsningar mellan arbete, konsumtion, intimitet och marknader är osynliga. Därtill kan personliga erfarenheter ses som tillgångar som kan omvandlas till handelsvaror. I sin forskning lyfter Petersson McIntyre upp den post-feministiska mediekulturen där en kommersialisering av det feminina jaget tolkas som egenmakt (empowerment) av de deltagande kvinnorna. (2020, s. 55-56). Hon argumenterar för att de kvinnliga bloggarna som intervjuats, i sin aktivitet överskrider gränserna mellan mänskligt och icke-mänskligt och att det är den utsuddade gränsen mellan det mänskliga och det icke-mänskliga som följarna är intresserade av, och som möjliggör hela influencermarknaden. (ibid).

En bloggare samlar på sig stora mängder data och Petersson McIntyre menar att en bloggperson kan ses som en cyborg, alltså ett mellanting mellan maskin och människa. Då gränsen mellan den fysiska och den hybrida kroppen suddas ut, kan bloggande ses som en frigörelse från normer som historiskt har placerat feminiteten i den fysiska kroppen. Därmed är också en värld utan maktstrukturer från den verkliga världen möjlig för dessa kvinnor. Bloggande kvinnor har en möjlighet att koda om vad det betyder att vara en arbetande kvinna/hemmafru som är engagerad i konsumtion. De bloggande kvinnorna i undersökningen kan ses som både människor och cyber-identiteter och det finns motsättningarna mellan deras riktiga liv och deras cyber-liv, eller människan och produkten. (Petersson McIntyre, 2020, s. 57). Jag anser att denna diffusa gräns mellan det verkliga, fysiska livet och det förskönade, digitala livet som presenteras på bloggen, är sällsynt relevant med tanke på min egen forskning. Är Isabella Löwengrips blogg en beskrivning av en digital personas liv? På vilka sätt kan innehållet på en blogg vara så relevant för läsare trots att det kan ses som förädlad, förskönad och till och med icke-verkligt?

Nyliberalismen och tanken kring den entreprenöriella subjektet (*entrepreneurship of the self*) kan också kopplas ihop med bloggarna och influencer-fenomenet. Det ideala nyliberala subjektet är en mästare på självkontroll, framstår som fri och självständig, ansvarstagande och rationell, och strävar konstant efter att kontrollera sin kropp och dess rörelser (Gill, 2007 i Petersson McIntyre, 2020, s. 58)

Bloggarna hävdade att autenticitet är viktigt för att läsarna ska ha förtroende för dem, och att dela med sig av intim och personlig information skapade ett band till läsarna som får dem att lita på bloggarens ord kring exempelvis konsumtion. Ett vanligt ämne i dessa bloggar som undersökts var en kropp i förändring. Bloggarna uppgav att de visade upp före- och efter-bilder på sina kroppar, vilket signalerade att deras följare också kan göra samma sak; se vackra ut och förändra sina kroppar till glamorösa produkter. Bloggarna i studien uppgav att deras följare verkade vara intresserade av att läsa om förändringar i den fysiska, verkliga kroppen, även om den efteråt förskönats digitalt. Petersson McIntyre menar att läsarna alltså är intresserade av förhållandet mellan vad som verkar vara äkta och det som framstår som skapat, alltså förhållandet mellan det mänskliga och den icke-mänskliga slutprodukten. (Petersson McIntyre, 2020, s. 64). Slutligen konstateras det att feminiteten i bloggarna är konstruerad: den har skapats för att göra pengar. Bilderna på hemmet är lika artificiella som en bloggares retuscherade kropp (Petersson McIntyre, 2020, s. 68).

Centralt för min forskningsfråga är att bloggen lyfts fram som ett forum för unga kvinnor där de kan forma sina värderingar och tillsammans skapa egna, nya normer i ett föränderligt samhälle. Utgående från den tidigare forskningen kan jag konstatera att samhörighetskänslan och vänskapsförhållandet mellan bloggare och bloggläsare är väsentliga faktorer i bloggarnas dragningskraft. Jag vill veta om Löwengrip utnyttjar samma slags strategier som bloggarna i de ovan nämnda undersökningarna och vad hennes förhållande till bloggläsarna bygger på.

Sammanfattningsvis kan man konstatera att det finns väldigt mycket forskning som tangerar mitt ämne - kvinnor, livsstil, sociala medier och psykiskt välmående. Däremot finns det en klar lucka i forskningen eftersom ingen tidigare har undersökt hur prestationshets och perfektionism framställs på sociala medier och hur dagens

kvinnor matas med en glansbild av en livsstil som ska vara perfekt på alla vis. Det finns alltså många intressanta aspekter man kunde utgå ifrån då man forskar i detta ämne, och jag hoppas att min undersökning kommer att belysa en del av problematiken kring kvinnor, livsstil, prestationsångest och sociala medier. Jag vill också tillägga att min teoretiska infallsvinkel är unik i detta sammanhang. I den tidigare forskningen har andra teorier utnyttjats och jag tror därmed att min undersökning kan bredda den bilden som nuvarande forskning ger av sociala medier, perfektionism och prestationer.

2. Bloggosfären, sociala medier och influencern

I följande kapitel presenteras relevant bakgrundsinformation- och forskning kring några centrala aspekter av min forskning. Jag inleder med att beskriva mediekulturen i Sverige som en kontext för min forskning, och går sedan in på definitioner och beskrivningar av sociala medier, bloggar och influencers. I slutet av kapitlet redogör jag för Isabella Löwengrips blogg.

2.1 Mediekultur i Sverige

Rapporten Mediesverige 2019 slår fast att konkurrensen om de svenska medieanvändarna har ökat eftersom det nu finns allt fler aktörer på den svenska mediemarknaden, till stor del tack vare den medieteknologiska utvecklingen. Det här har resulterat i en fragmentering av mediepubliken över olika plattformar, kanaler och typer av innehåll. (Facht & Ohlsson, 2019, s. 33).

I princip varje svensk, 98 %, har tillgång till internet hemma och nio av tio har en smartmobil. Enligt Internetstiftelsens rapport "Svenskarna och internet 2018" går gränsen inte längre mellan de som använder internet och de som inte gör det alls utan mellan storanvändare och sällananvändare. Personer som använder internet några gånger i veckan känner sig mycket mindre delaktiga i det digitala samhället än de som kopplar upp sig dagligen, enligt rapporten. (Davidsson, Palm & Mandre, 2018)

Enligt rapporten Svenskarna och sociala medier 2016 använder 77 procent av internetanvändarna sociala nätverk och 58 procent gör det dagligen. Den vanliga svensken använder sociala nätverk en timme om dagen, och de flitigaste användarna är unga kvinnor i åldern 16-25 år. De använder sociala nätverk 12 timmar i veckan. Aningen färre svenskar postar eget innehåll eller uppdaterar sin status på sociala nätverk 2018 jämfört med 2015. 70 procent av användarna av sociala nätverk postar någon gång eget innehåll. Facebook är populärast bland användarna (71 procent) och Instagram är näst störst (44 procent). Det enda sociala nätverk som minskat i användning är Twitter. (Davidsson, 2016, s.10)

Användningen av sociala medier präglas ändå av en tydlig åldersfaktor, och nästan alla personer i åldern 15 till 24 år använde sociala medier en genomsnittlig dag under 2017 (93 procent). Användningen en vanlig dag var även mycket hög i gruppen 25 till 44 år (85 procent). (Facht & Ohlsson, 2019, 58).

Varannan svensk läser bloggar regelbundet, och tiden för att läsa och skriva bloggar har länge legat på ungefär samma nivå. Sedan 2015 har bloggläsandet ökat något, från 40 procent till 53 procent. 8 procent av svenskarna uppger att de skriver i en blogg. Åldersfördelningen bland bloggläsarna- och skribenterna är ganska jämn. 36-45-åringarna är de flitigaste bloggläsarna med 62 procent. 61 procent av 26-35 åringar och 58 procent av 16-25 åringar läser också bloggar. 57 procent av kvinnorna läser bloggar jämfört med 48 procent av männen. (Davidsson, Palm & Mandre, 2018, s. 95)

2.2 Sociala medier

En blogg är ett socialt medium och i denna avhandling diskuteras begreppet sociala medier i flera omgångar, därav är en definition av sociala medier på sin plats. Carr och Hayes (2015, s. 50) definierar sociala medier på två olika sätt och presenterar en mer teknisk definition och en enklare definition. Enligt den enklare definitionen är ett socialt medium en internetbaserad kanal som tillåter användare att opportunistiskt interagera samt att selektivt presentera sig själv (i realtid eller tidsmässigt oberoende) med både breda eller smala publik. Värdet för publikerna härstammar från användargenererat innehåll och interaktion med andra. (Carr & Hayes, 2015, s. 50). Viktigt att poängtera är att värdet eller njutningen av att använda sociala medier härstammar från andra användares bidrag eller inlägg samt interaktionen mellan användarna. (ibid, s. 51)

Meikle fokuserar däremot i sin definition av sociala medier på nätverk, och enligt honom (2016, s. 23) är sociala medier nätverksbaserade databas-plattformar som kombinerar offentlig och personlig kommunikation. Grundtanken i nätverksteorin av van Dijk (2012) är att det finns ett komplext nätverk av globala informationsnoder. Enligt van Dijk möjliggör digitala nätverk kontakt, interaktion och samarbete mellan

professionella informanter och alternativa informationsavsändare. Sociala medier suddar ut skillnaderna mellan masskommunikation riktad från en sändare till en stor publik och kommunikation människor emellan. (van Dijk, 2012, s. 182)

Det finns alltså många olika slags definitioner av sociala medier, men det som kan sägas vara gemensamt är att sociala medier är internetbaserade och bygger på användargenererat innehåll samt interaktion mellan användare.

2.3 Bloggen och den svenska bloggofären

Bloggen kan anses vara den första formen av sociala medier som blev populär bland en stor publik. Dessutom kan bloggen ses som en föregångare vad gäller användargenererat innehåll. Enligt Lüders, Prøitz och Rasmussen (2010) kan bloggen ses som ett medium eftersom den karaktäriseras av specifika teknologiska aspekter som bloggplattformar och kommentarsfält. (s. 952).

Bloggen är en webbsida som drivs av bloggare. Bloggaren skriver och publicerar inlägg, länkar till annat innehåll på webben i sina inlägg och kommunicerar med sina läsare i kommentarsfältet där bloggläsare kan kommentera varje inlägg. Blogginlägg består av text men innehåller oftast också bilder, eventuellt också grafik eller videor. Bloggen kännetecknas av sin interaktivitet och fria format, en omvänd kronologisk ordning och ett informellt sätt att tilltala läsare, samt av att många olika slags ämnen behandlas i bloggen. Känslan av samhörighet är också ett viktigt karaktärsdrag för bloggar. (Kaye, 2010, s. 194). Bloggen fungerar som en community och läsarna känner en slags gemenskap med varandra och bloggaren. Bloggläsarna kan själva välja hur aktivt de tar del av en blogg; om de enbart läser inläggen eller också deltar i diskussioner. (Kaye, 2010, s. 194-196).

De första bloggarna var i första hand dagböcker på internet som användes för att bloggaren ville hålla kontakt med vänner och familj. Dessa personliga bloggar utvecklades och i dagsläget finns det bloggar som handlar om specifika teman som exempelvis inredning, löpning eller skönhetsprodukter. Även olika slags

organisationer och företag kan driva bloggar. (Kaye, 2010, s. 196). Det finns olika slags orsaker till att man läser bloggar. Enligt Kaye (2010, s. 199-204) läser man bloggar för att:

1. få information
2. undvika traditionella medier och deras partiskhet
3. uttrycka sina åsikter, känna sig involverad, interagera med likasinnade och skapa sociala band
4. få stöd för och bekräfta sina egna åsikter samt forma nya åsikter
5. skapa ett band till en bloggare och följa med hens personliga liv
6. få personlig tillfredsställelse
7. få information kring en viss politisk ståndpunkt och politiska debatter
8. få åsiktsmångfald och olika perspektiv på saker
9. tillfredsställa efterfrågan på information om något specifikt ämne

Noppar och Hautakangas (2012, s. 58) definierar bloggofär som nätverket av bloggare och bloggläsare. Den svenska bloggofären kan man få information om på webbsidan Bloggportalen som samlar alla svenska bloggar så att läsare enklare kan hitta till bloggar de är intresserade av. På Bloggportalen fanns det 147 728 registrerade bloggar 13.12.2019. Bloggportalen listar bloggar enligt exempelvis kategori och läsarantal. Det finns fler topplistor och de bloggar som har mest läsare är antingen privata bloggar eller proffsbloggar. Hur man indelat bloggarna i proffsbloggar och privata bloggar är däremot oklart, eftersom en del av de privata bloggarna har nästan lika höga läsarsiffror som proffsbloggar. Bland de tio mest lästa privata bloggarna drivs åtta av kvinnor och en av en man. En av bloggarna är en skvallerlogg om Youtubers där personen bakom bloggen är okänd. De populäraste bloggarna är i första hand så kallade livsstilsbloggar där bloggaren skriver allmänt om sitt liv och sina tankar. På topplistan finns även bloggar om mode, mammaliv, ekonomi och skvaller. Bland proffsbloggarna är nio av de tio mest populära bloggarna kvinnor och en är man. Proffsbloggarna är också i första hand livsstilsbloggar, men också här finns en ekonomiblogg samt en skvallerlogg, en receptlogg och en hälsoblogg. Den mest lästa proffsbloggen, Bloggbevakning, som skriver om och bevakar vad svenska bloggare och influencers håller på med, hade 456 172 besök per IP-adress och timme under de senaste sju dygnen 13.12.2019.

Den mest besökta privata bloggen, Kenza, är en blogg som drivs av Kenza Zouiten och handlar om mode och hennes liv. Kenza hade 417 596 besök per IP-adress och timme under de senaste sju dygna 13.12.2019. (Bloggportalen).

Sheldon och Bryant (2016) har undersökt varför universitetsstudenter använder Instagram, och orsakerna är att man vill få information om andra, dokumentera sitt eget liv, vara cool/populär samt kreativ. Den viktigaste orsaken till Instagramanvändning är "bevakning" av andra användares aktivitet. Det här innebär att många människor använder sociala medier för att följa med eller samla in information om andra och vad de gör. (Sheldon & Bryant, 2016, s. 93-95). Nadkarni och Hofmann (2012, s. 247) har upptäckt två grundläggande sociala orsaker till att människor använder Facebook; behovet att känna tillhörighet och behovet för självrepresentation. Sheldon och Bryant (2016, s. 93-95) drar därför liknande paralleller till Instagram och människors behov av att känna tillhörighet och popularitet bland sina följare. Det är också mer sannolikt att kvinnor är aktiva på Instagram än män, detta gäller också Facebook.

2.4 Influencern

I Sverige har man övergått från att tala om bloggare till att använda det mer breda begreppet influencers, eller influerare. Influencers är professionella innehållsproducenter med ett stort socialt nätverk av följare på sociala medier. Influencers behöver nödvändigtvis inte vara bloggare, utan de kan också vlogga eller skapa innehåll för enbart Instagram, Snapchat eller Tiktok. Influencers kännetecknas av att de bjuder in sina följare att ta del av sitt personliga, vardagliga liv samt sina erfarenheter och åsikter. Till skillnad från andra slags kändisar ses influencers vara mer trovärdiga och enklare att relatera till eftersom de delar med sig av sitt privata liv och interagerar med sina följare. Det här kan skapa en illusion av ett mer intimt och personligt förhållande mellan influencern och en följare, vilket medför att följarna oftast anses vara mer mottagliga för influencers åsikter och beteende. (De Veirman, Cauberghe & Hudders, 2017, s. 801). Influencers tjänar pengar genom sin närvaro på sociala medier och samarbetar ofta med företag som betalar influencers för att de ska marknadsföra någon produkt eller tjänst, exempelvis på sitt Instagramkonto

eller blogg. Influencers ses som mer pålitliga bland sina följare än traditionell reklam som riktar sig till en större massa. (De Veirman, Cauberghe & Hudders, 2017, s. 798). I en intervju summerar den finländska grafikern och influencern Kasper Strömman (Bäck, 2019) kort och koncist vad det innebär att vara influencer: "Jag har en enorm följarskara som älskar allt jag gör."

2.5 Isabella Löwengrips blogg

Isabella Löwengrips blogg beskrivs på följande sätt under bloggens "about" flik: *Isabellas resa börjar när hon som 14-åring flyttade hemifrån och skapade sin blogg. Som pionjär byggde hon upp det som idag är nordens största plattform med 1,5 miljoner följare världen över. Isabellas blogg kan idag läsas på fyra språk. Isabella är inte bara en förebild inom den digitala eran. Hon är en framgångsrik entreprenör och driver bland annat Sveriges snabbast växande skönhetsföretag. Idag har hon 50 anställda och en total omsättning på 100 miljoner kronor inom de olika bolag hon är verksam i.* (Löwengrip, 2019)

Löwengrips blogg skulle kunna klassas som en livsstilsblogg eftersom den handlar om Löwengrips vardag med fokus på hennes jobb och bolag. De flesta inläggen beskriver hennes dagar och vad hon gjort, hur hon klätt sig, vad hon ätit och vem hon träffat. Dessutom förekommer också mer personliga inlägg om hennes tankar kring kommande utmaningar eller personliga problem. Hon skriver också en del om sina barn, träning, hälsa, mat, skönhet och kläder. Det förekommer även en del sponsrade inlägg där företag betalar för att få synlighet på hennes blogg. Löwengrip publicerar i regel inlägg varje dag. I inläggen finns många bilder från hennes dag och ofta flera bilder på henne själv och hennes klädsel för dagen. Bloggen finns inte längre listad på Bloggportalen och hennes besökarantal är inte offentlig information, men enligt henne själv har hon 1,5 miljoner bloggläsare från olika delar av världen eftersom hennes blogg också översätts också till tre andra språk. (Löwengrip, 2019)

3. Teoretisk referensram

I denna undersökning är fantasi ett centralt begrepp. Det är ett teoretiskt begrepp ursprungligen myntat av den österrikiske läkaren, neurologen och grundaren av psykoanalysen Sigmund Freud. I detta kapitel diskuteras den teoretiska definitionen av fantasi, först enligt Freud senare enligt Jacques Lacan och Slavoj Žižek som utvecklade definitionen. Därefter följer ett avsnitt kring performativitet utgående från den amerikanska filosofen Judith Butlers teorier. Dessa två teoretiska begrepp, alltså fantasi samt performativitet, utgör avhandlingens teoretiska referensram. Teorierna som jag valt som stöd för min forskning anser jag att tar fasta på två olika centrala aspekter i mitt ämnesval; nämligen tanken på konsumtionssamhället och det faktum att nutidsmänniskan ständigt matas med budskapet om att vi kan och bör uppnå njutning genom i första hand konsumtion, men också genom att man förverkligar sig själv. Jag anser också att genusaspekten bör tas upp i denna undersökning; hur spelar genus in på de budskap Isabella Löwengrip väljer att förmedla som kvinna till andra kvinnor?

3.1 Fantasi

Kungstanken i Sigmund Freuds (1856-1939) psykoanalytiska teorier är att det finns en undermedveten del i det mänskliga psyket. Det undermedvetna ligger utom räckhåll för vårt medvetna, men det undermedvetna är ändå en del av vårt psyke. Inom psykoanalysen är målet att frammana det undermedvetna. Fantasin så som Freud beskriver den, kan vara både undermedveten eller medveten, men det undermedvetna spelar en central roll i Freuds teorier kring fantasi. Freuds tankar kring fantasi är inte samlade i en bok eller uppsats, utan de finns utspridda i flera verk som till exempel *Formulations on the two principles of mental functioning* (1911) och i *Introductory Lectures on Psycho-Analysis* (1916). I det senare verket talar Freud om fantasi som en imaginär tillfredsställelse av frustrerade önskningar, antingen medvetna eller undermedvetna (Freud, 1916). Freud konstaterar även att fantasins ursprung kan hittas i omedvetna impulser och grundläggande instinkter kring sex och aggressioner. (Bott Spillius, 2001, s. 17). I Freuds exempelfall, *A child is being beaten* (1919), diskuterar han den undermedvetna fantasin och slår fast att

en episod från ens liv kan förvandlas till en undermedveten fantasi. (Freud, 1919). En del av människans fantasier stannar i det undermedvetna för alltid. Orsaken till det är en undermedveten önskan som förhindras att gå i uppfyllelse. Fantasin är ett uttryck i förklädnad och fantasin fungerar också som en ofullständig uppfyllelse av den undermedvetna önskan. Drömmar och fantasier härstammar från parallella processer och i båda processerna tar sig det undermedvetna innehållet en förklädnad; drömmar och fantasier är båda förklädda resultat av den undermedvetna önskan. Sammanfattningsvis kan man säga att det som kännetecknar Freuds definition av fantasi är aspekten kring en dröm som går i uppfyllelse. (Bott Spillius, 2001, s. 19). Det är ändå viktigt att notera att Freud ingalunda är konsekvent i sina definitioner av fantasi, och i vissa verk likställer han den undermedvetna önskan med den undermedvetna fantasin. Freud skriver också att fantasier är produkter av vår inbillningsförmåga och beskriver dem på följande sätt:

“[...] we do not experience or hallucinate anything in them but imagine something, we know that we are having a phantasy, we do not see but think.” (Freud, 1916, s. 3198)

I fantasierna får subjektets egoistiska behov av ambitioner och makt, samt erotiska önskningar och tillfredsställelse ta plats. Hjälten i fantasin är alltid subjektet självt, antingen direkt eller genom att subjektet identifierar sig med någon annan. (Freud, 1916, s. 3198). Det här kan medföra att man drar slutsatsen att det undermedvetna är irrationellt, men så menade Freud inte att det är. Det undermedvetna har snarare en koppling till vårt förnuft. (Dolar, 2009, s. 21)

Begreppet fantasi utvecklades efter Sigmund Freud av den franska psykoanalytikern och psykiatrikern Jacques Lacan (1901-1981). I Lacans psykoanalys är begreppen fantasi, njutning (enjoyment) och begär (desire) starkt sammanlänkade. Lacans definition av begär handlar alltid om ett undermedvetet begär. Lacan beskriver subjektets tillvaro som ett konstant tillstånd av brist, och subjektet försöker komma över denna känsla av tomhet på olika sätt. Men eftersom subjektet inte vet vad hen egentligen saknar, kan njutningen eller glädjen inte uppnås. Saknaden är därför bara en saknad i sig. Subjektet försöker uppfylla sig själv genom diverse objekt eller projekt, “det symboliska objektet” vilket Lacan kallar *objet petit a*. Det som

karaktiserar subjektet är den konstanta känslan av längtan. Människan är alltså ständigt på jakt efter en omöjlig njutning. Fantasin erbjuder subjektet det uppnåeliga begäret genom ett möte med njutningen. (Stavrakakis, 2007, 239-240).

I den psykoanalytiska teorin beskrivs det hur subjektet blir till i mötet med den symboliska strukturen. Enligt Lacan kan språket ses som den symboliska strukturen. Subjektet blir till då förhållandet till moderskroppen förkastas, och i det uppstår det symboliska. (Butler, 2007, s. 145) Den jouissance (njutning) som ursprungligen funnits försvinner i och med subjektets uppkomst. I detta uppstår tecknet, alltså språket, och subjektet försöker därefter att hitta den förlorade njutningen. Språket kan sägas vara ett alternativ till det otillfredsställda begäret. (Butler, 2007, s. 101).

Enligt Daly (1999) är den konventionella uppfattningen om fantasi att den är en motsats till verkligheten, samt att fantasin kan kopplas ihop med inbillning och hallucinering. Lacan menar däremot att fantasin verkar inom den symboliska strukturen, alltså inom det verkliga. Enligt Daly innebär detta att fantasin kan återfinnas i verkligheten. Fantasin fungerar också som en grundläggande strukturerande princip som gör det möjligt att formulera begäret inom den symboliska ordningen. (1999, s. 223-224).

”Om det mänskliga tillståndet är märkt av en jakt på ett förlorat/omöjligt njutande, erbjuder fantasin löftet om ett möte med denna oskattbara jouissance, ett möte som fantiserar som övertäckandes den Andres brist och därmed som fyllandet av subjektets brist.” (Stavrakakis, 1999, s. 46, egen översättning).

Stavrakakis (2007, s. 78) uttrycker jouissance som välbehag i missnöje, tillfredsställelse i otillfredsställelse. Jouissance är en föreställning kring njutning som en fullkomlighet, någonting som ger ett löfte om att ta tillbaka någonting som är förlorat för evigt. Stavrakakis argumenterar för att fantasin då representerar närvaron av avsaknaden (av objektet som väcker vårt begär), den ultimata avsaknaden av närvaro (av jouissance). (Stavrakakis, 2007, s. 78)

Den slovenska filosofen och sociologen Slavoj Žižek (1949-) hör till samtidens främsta tolkare av den lacanianska psykoanalysen, och hans tankar kring fantasi och

konsumerism är speciellt värda att uppmärksammas i detta sammanhang. I dagens värld uppmuntras vi till att uppnå njutning på olika sätt, inte sällan genom konsumtion. Dagens konsumerism bör (enligt Žižek) därför förklaras genom begär och njutning. Den psykoanalytiska teorin visar hur vårt begär för konsumtion stimuleras av fantasier i form av reklam, och den ofullständiga njutningen som följer efter att vi längtat efter och konsumerat såväl produkter som fantasier. (Žižek i Stavrakakis, 2007, s. 228). En reklam ger oss ett löfte som stimulerar vårt begär. Vi förväntas oss sedan njutning efter att vi konsumerat (alltså köpt) produkten. Men efter det märker vi att produkten inte ger oss den njutning vi förväntat oss. Hela mytologin som en reklam skapar kring en produkt är en social fantasi och produkten fungerar som ett objekt som skapar ett begär hos oss. Produkterna är alltså inte objekt som definieras av sitt egentliga värde, utan egentligen handlar det om de fantasier som omger produkterna. (Stavrakakis, 2007, s. 238-239).

Žižek argumenterar för att det är det ouppnåeliga i njutningen som gör subjektet tomt. Om subjektet skulle genomskåda vad fantasin egentligen går ut på, skulle hen drabbas av en outhärdlig ångest eftersom subjektet skulle uppleva saknaden av saknaden (the lack of the lack). (Žižek i Glynos, 2001, 201-202). Det här är också paradoxen som fantasin upprätthåller: subjektet har en status som ständigt längtande i sitt försök att uppnå njutning. Njutningen är den njutning som subjektet känner då hen upprätthåller sin längtan. Det här innebär att njutning egentligen upplevs som lidande. Men subjektet kan även njuta av sitt lidande. (Glynos, 2001, 201-202).

Om man tillämpar denna tankegång kring fantasi, njutning, begär, lidande och saknad på mitt eget forskningsområde, kan man delvis förklara eller åtminstone få en ny infallsvinkel på den ständiga jakten på prestationer som definierar Isabella Löwengrips blogg. Subjektet, alltså Isabella Löwengrip å ena sidan och hennes läsare å andra sidan, verkar försöka uppfylla sig själva genom prestationer. Det kan ses som ett undermedvetet begär som subjektet inte aktivt tänker på.

Teorin som jag valt används bland annat inom marknadsföring där man försöker sälja en produkt genom att skapa ett begär hos en potentiell kund. På samma sätt ser jag Löwengrips liv eller blogg som en slags produkt, som skapar ett begär hos

läsarna. Att koppla ihop sociala medier med det undermedvetna begäret hos konsumenten, ser jag hypotetiskt som en förklaring till att Löwengrips blogg är så populär. Jag anser att det teoretiska ramverket kring fantasin stödjer syftet med min avhandling då man drar paralleller till den tidigare forskningen: gränser mellan verklighet och den digitalt skapade personan suddas ut och konsumenten vet kanske inte vad det är hen konsumerar: är det en person eller en produkt? Man har kanske som läsare/konsument en stark bild av hurdan Löwengrip är som person och hur hennes "riktiga" liv egentligen ser ut. Men är det bara en del av fantasin man själv bygger upp inom sig? Eller matas man av Löwengrips privata fantasi?

3.2 Performativitet och identitet

Som jag tidigare konstaterat är problemet med prestationshets speciellt vanligt förekommande bland unga kvinnor och flickor. Jag vill därför även lyfta upp genusperspektivet för att skapa en heltäckande bild av forskningsproblemet. Därför har jag valt att inbegripa den amerikanska filosofen och genusteoretikern Judith Butlers teorier om kön och performativitet i teorikapitlet. Butlers teorier har sin grund i tanken om att både kön och genus är en kulturell och social konstruktion. Det här innebär att kön är någonting som skapas och formas genom hur vi uttrycker oss språkligt och kroppsligt. Performativitet är alltså handlingar som gör kön, och det är genom görandet som vi upprätthåller föreställningar kring kön. Performativiteten upprepas och det medför att vi skapar mönster som gör att en man uppfattas som en man och att en kvinna uppfattas som en kvinna. Butler anser att det är omöjligt att särskilja kön och genus och hon menar att kön är en genuskonstruktion. Då vi upprepar vissa tal- och kroppshandlingar leder det till att vi ser på kön och sexualitet som någonting på förhand instiftat av naturen. Performativiteten är alltså en upprepning och en ritual. (Butler, 2007)

Framställningen av genus som performativt var ett försök att visa att det som vi uppfattar som en inre essens hos genus blir till genom att vissa handlingar ständigt upprepas i och genom kroppens genusstilisering. (Butler, 2007, s. 28)

Det att man antar att genus och kön är en inneboende egenskap hos människan leder till att genus blir något som vi förväntar oss och ständigt skapar genom vissa kroppshandlingar (Butler, 2007, s. 28). Butler slår fast att genus är performativt och skapar den identitet som den påstås vara. Men genus är alltid en handling. (Butler, 2007, s. 77)

Det finns ingen genusidentitet bakom uttrycken för genus: denna identitet är performativt skapad genom just det "uttryck" som sägs vara dess effekter. (Butler, 2007, s. 78)

Våra ord, handlingar, gester och utföranden är performativa och de skapar illusionen av att det finns en inre "genuskärna". Men denna genuskärna är alltså konstruerad och upprätthålls de facto genom våra performativa handlingar. (Butler, 2007, s. 214). Enligt Butler så betar sig män som män och kvinnor som kvinnor som om det vore någonting inneboende och "äkta" eller sanningsenligt hos dem. Men individen kan inte kontrollera sitt görande som man eller kvinna och istället så är det görandet som producerar individen. (Butler, 1993 och 2011)

Performativiteten hör alltså ihop med görandet av femininitet, och det kan man koppla samman med "duktig flicka" syndromet, det vill säga att unga kvinnor känner sig pressade att ständigt prestera och göra väl ifrån sig. Det här beteendemönstret har uppstått som en följd av performativiteten: handlingarna gör kön och upprätthåller föreställningar kring kön. Ett exempel på detta finns i undersökningen *The Corporeality of Living Stressful Femininity* (2014), där resultaten visar att perfektion och självkontroll hör samman med görandet av femininitet. I undersökningen konstateras det att skandinaviska kvinnor pressar sig själva hårt för att prestera på topp gällande utbildning, karriär, attraktivitet etc. Till detta hör också att kvinnor tenderar att minutiöst planera och använda sin tid så effektivt som möjligt. Enligt författarna kan man beskriva de unga kvinnornas liv som att de stressande strävar efter en individuell feminin subjektivitet, ofta genom konsumtion. Självkontroll och självbemästring är viktiga redskap för kvinnornas vilja att kontrollera sig själv och sin kropp. Den moderna kvinnans vilja att sticka ut och vara unik kan tolkas som performativa handlingar av att göra femininitet. (Strömbäck et al, 2014, s. 280).

Butlers performativitetsteori kan delvis hänga ihop med sociologen Erving Goffmans (1988) tankar om identitet som ett resultat av ett kontinuerligt agerande. Jaget byggs upp i interaktionen med andra och vi har anammat de sociala normerna och förväntningarna på så vis att vi inte vill bryta mot dem eftersom vi då riskerar att skämma ut oss själva. Goffmans teorier har speciellt använts då man forskar i identitetsskapande på internet och hur man kontrollerar den jagbild som uppstår. På nätet kan man bygga upp en identitet som skiljer sig från den riktiga identiteten, och identiteten på internet kan vara en slags verklighetsflykt för många. (Turkle, 1995).

Det är alltså intressant att inbegripa huruvida Isabella Löwengrips och hennes följares performativa handlingar kan ses som ett görande av femininitet, i min undersökning. Syftet med denna avhandling är inte att undersöka genusaspekten av Löwengrips blogg och hur det faktum att hon är kvinna påverkar hennes livsval. Däremot vill jag lyfta upp denna aspekt eftersom jag tror att den performativa, feminina aspekten i bloggen är viktig att uppmärksamma under analysens gång och kan bidra till en mer mångfacetterat resultat.

3.3 Tillämpning av det teoretiska ramverket

För att skapa klarhet kring det teoretiska ramverket samt underlätta materialanalysen har jag formulerat några frågeställningar utgående från de huvudsakliga teoretiska aspekterna som avhandlingen grundar sig på. Dessa frågor kommer jag att återkomma till och svara på i analyskapitlet.

Vem är subjektet?

Vad saknar subjektet?

Vad är det symboliska objektet?

Vad hindrar subjektet från att känna sig fullkomlig?

Vad hotar subjektets känsla av att känna sig hel?

Vad är narrativet för fantasin?

Vad döljer sig i fantasin?

Vad exkluderas från subjektets fantasi?

4. Metod, material och genomförande

Den här studien är kvalitativ till sin karaktär och syftet är att skapa en heltäckande bild av de fenomen som undersöks. Materialet består av Isabella Löwengrips blogginlägg under två tidsperioder, samt de kommentarer som läsarna skrivit i anknytning till de inlägg som analyseras. Blogginläggen analyseras i sin helhet, det vill säga både text och bild. I det här kapitlet behandlar jag hermeneutiken som forskningsmetod och den kvalitativa innehållsanalysen som analysmetod. Materialet, urvalet och upplägget för forskningen presenteras.

4.1 Material

Materialet för denna avhandling utgörs av blogginlägg (text och bilder) samt läsarkommentarer i anslutning till blogginlägg på bloggen <https://www.isabellalowengrip.se/>. Jag valde ut material från två på förhand utvalda, lika långa tidsperioder; 24.4-22.5.2018, samt 7.10-4.11.2019, totalt alltså två månader. Jag valde två perioder från olika årstider och olika år eftersom jag ville ha en diversitet i mitt material. Jag valde att inte aktivt jämföra den ena tidsperioden med den andra. Avsikten med material från två tidsperioder var att samla ihop ett mer rikt material och således också få en mer mångfacetterad bild av Isabella Löwengrips liv. Valet av de exakta tidsperioderna kan dock eventuellt ses som subjektivt från mitt eget håll: jag har i flera års tid läst Löwengrips blogg och kommer vagt ihåg vad hon skrivit under de valde tidsperioderna. Däremot har jag inte aktivt valt dessa specifika tidsperioder, utan låtit slumpen avgöra vilka exakta datum jag samlade in materialet. Man kan således säga att materialet är slumpmässigt utvalt. Materialinsamlingen skedde i december 2019. Materialet från de två olika tidsperioderna skiljer sig. Under sensommaren och hösten 2019 genomgick Löwengrip en kris då flera av hennes bolag drabbades av ekonomiska problem och till och med var nära konkurs. Det här innebär att tonen i bloggen var en helt annan: våren 2018 kan stämningen som förmedlas närmast beskrivas som "allting är möjligt" medan hösten 2019 innebär en tuff tid för Löwengrip då hon öppet skriver om sin ångest, sina krossade drömmar och att hon kämpar för att hålla huvudet över ytan.

På grund av det stora antalet kommentarer på bloggen var jag tvungen att begränsa mitt material. Under tiden 24.4-22.5.2018 fanns 3173 kommentarer i anslutning till inläggen och 7.10-4.11.2019 totalt 2048 kommentarer. Eftersom det totala antalet kommentarer uppgick till 5221, insåg jag från början att jag inte kunde analysera alla. Jag bestämde mig för att analysera kommentarerna till ett inlägg per vecka: 4 inlägg från 24.4-22.5.2018 och 4 inlägg från 7.10-4.11.2019. Jag valde ut inläggen slumpmässigt utan att titta på kommentarerna före. Det totala antalet kommentarer jag analyserade var 605 kommentarer i anslutning till 8 inlägg.

För att underlätta genomgången och analysen av materialet delade jag in materialinsamlingen i tre delar: bloggtexter, bloggbilder och bloggkommentarer. Metoderna för analysen av de tre huvudsakliga materialkällorna varierar: bloggtexterna och bloggkommentarerna har analyserats med hjälp av kvalitativ innehållsanalys, medan bilderna har analyserats genom semiotisk bildanalys.

4.2 Den kvalitativa forskningen

Kvalitativ forskning är lämplig som metod då man strävar efter att få förståelse för mer komplicerade fenomen, deras kännetecken och variationer och avvikelser. (Ekström & Larsson, 2010, s. 54). Kvalitativ forskning är alltså djuplodande till sin karaktär. Min forskning strävar efter att noggrant studera och tolka den fantasi som Isabella Löwengrip bygger upp kring sig själv och sin livsstil. Inom den kvalitativa forskningspraktiken finns det många olika ansatser, insamlingsmetoder och analysmetoder. I detta kapitel diskuterar jag de val jag gjort för min avhandling. Alternativa metoder för min forskning som kunde ha använts är narrativanalys och kritisk diskursanalys.

4.3 Hermeneutik som ansats

Jag utgår från den hermeneutiska forskningsansatsen i min avhandling. Hermeneutik handlar om att hitta mening i och tolka text, språk och mänskliga handlingar genom att tolka och förstå dem. (Gilje & Grimen, 1992, s. 175-176). Man kan alltså säga att hermeneutik är läran om tolkning. Gemensamma kulturella, historiska och sociala

förutsättningar utgör en förutsättning för att forskare ska kunna tolka olika slags fenomen och komma till samma resultat. Forskare har ändå inte alltid samma utgångsläge och kunskap för att tolka det som en annan person strävar efter att förmedla. Hermeneutiken utgör därmed ett stöd för att hantera olika slags problem som man kan stöta på då man tolkar fenomen som forskare. (Gilje & Grimen, 1992, s. 175-177).

Att utgå från hermeneutiken inom samhällsvetenskaplig forskning är motiverat eftersom datamaterialet ofta består av meningsfulla fenomen som exempelvis texter, handlingar och muntliga yttranden som i sin tur förklarar beteendemönster, normer, regler, värderingar, förväntningsmönster och sociala rollmönster. (Gilje & Grimen, 1992, s. 177-178). Även om det också inom andra vetenskaper förekommer svårigheter med tolkning och förståelse, är problematiken inom samhällsvetenskaperna den att man som forskare måste "förhålla sig till en värld som redan är tolkad av de sociala aktörerna själva". (Gilje & Grimen, 1992, s. 178). Med detta menas att människor alltid har uppfattningar om sin egen identitet och tankar kring hurdana de vill vara och uppfattas som. De har skapat sig en uppfattning kring samhället och hur det bör fungera. Inom samhällsvetenskaperna måste man alltså ofta tolka något som redan är andra människors tolkningar av sig själva, andra och samhället, oberoende av om dessa tolkningar är "rätt" eller "fel". Det spelar däremot inte någon roll ifall dessa tolkningar är korrekta eller inte, tolkningarna innehåller ändå väsentlig information eftersom en samhällsforskare för att förstå samhället också bör förstå för hur aktörerna tolkar sig själva och andra. (ibid).

Det finns inom samhällsvetenskaperna två synsätt på hur man som forskare ska förhålla sig till aktörernas beskrivningar av sig själva och sina aktiviteter. Enligt den ena traditionen borde man bortse från de sociala aktörernas beskrivningar av sig själva och sina egna aktiviteter eftersom de oftast är felaktiga. Enligt den andra traditionen är aktörernas beskrivningar av yttersta vikt, eftersom det är aktörernas egna uppfattningar som ger deras agerande mening och identitet. Jag kommer att utgå från en kombination av dessa traditioner, närmare bestämt en dubbel hermeneutik som bygger på den engelska sociologen Anthony Giddens teorier. Enligt Giddens ska man som samhällsvetare förhålla sig till världen som redan tolkats av aktörer och inte bortse från dessa tolkningar och uppfattningar som

aktörerna skapat kring sig själva och världen. Däremot måste man rekonstruera aktörernas tolkningar och uppfattningar utgående från teoretiska begrepp, enligt Giddens. Forskaren bör gå djupare i tolkningen än enbart i de sociala aktörernas självuppfattningar, för att skapa en klar uppfattning av hur samhället fungerar. (Gilje & Grimen, 1992, s. 180-181).

För att synliggöra resonemanget ovan kan man beskriva skillnaden mellan begrepp som ligger nära och långt borta från erfarenheten: ett begrepp ligger nära erfarenheten om aktören själv kan använda sig av det i sina tolkningar av sig själva. Ett begrepp som ligger långt från erfarenheten används av en specialist som förklarar det teoretiska begreppet. Det avgörande inom samhällsvetenskaplig forskning är hur man sammanbinder aktörernas beskrivningar som ligger nära erfarenheten, med de teoretiska begreppen långt från erfarenheten. Det är alltså denna utmaning som ger upphov till tolknings- och förståelseproblem. (Gilje & Grimen, 1992, s. 181-183).

Förförståelse och bakgrundskunskaper spelar en stor roll inom hermeneutiken: när vi tolkar exempelvis en text utgår vi från våra förutsättningar eller förförståelser. Vi vet vad vi ska leta efter och i vilken riktning vi ska gå. Bland annat språk och begrepp, trosuppfattningar (vilka saker man håller för sant i världen) och personliga erfarenheter ingår i en forskares förförståelser. (Gilje & Grimen, 1992, s. 183-184). Som forskare bör man vara medveten om att alla delar av ens förförståelse inte behöver vara formulerade: det finns mycket man tar för givet utan att någonsin formulera det. Förförståelsen består alltså av både språkligt artikulerade och oartikulerade komponenter och då man tolkar meningsfulla fenomen måste man fästa vikt vid de komponenter man inte har ett medvetet förhållande till. Sådana element i vår förförståelse kan styra det sätt vi tolkar fenomenen på, utan att vi är medvetna om det. (Gilje & Grimen, 1992, s. 187).

Förutom förförståelsen spelar kontexten också en stor roll; för att kunna tolka ett fenomen bör man känna till sammanhanget. (Gilje & Grimen, 1992, s. 190).

I den här avhandlingen använder jag hermeneutiken som ansats. Jag anser det som viktigt att jag i egenskap av forskare är medveten om min egen förförståelse och bakgrundskunskaper i mitt ämne, eftersom detta spelar en stor roll i tolkningen av (exempelvis) en text. Eftersom jag läst Löwengrips blogg i flera år under min uppväxt

kommer jag antagligen att läsa in andra saker än vad en person som aldrig läst hennes blogg skulle göra. Dessutom kan mina personliga erfarenheter påverka min tolkning. Min avsikt med den hermeneutiska ansatsen är att göra mig själv medveten om mina egna förutsättningar och förförståelser för att tolka mitt material så att slutresultatet blir så tillförlitligt som möjligt.

4.4 Den kvalitativa innehållsanalysen

Eftersom min forskning är kvalitativ, föll valet på en kvalitativ innehållsanalys som analysmetod. Kvalitativ innehållsanalys lämpar sig som metod då man vill beskriva betydelsen och meningen av ett kvalitativt material på ett systematiskt sätt. Detta kan man göra exempelvis genom att klassificera materialet. Kvalitativ innehållsanalys kan användas då man ska analysera data som kräver tolkning, samt om ens material består av ord eller bilder, samt data som härstammar från andra källor (internet) eller data som man samlat in själv (exempelvis genom intervjuer). I en kvalitativ innehållsanalys måste man bestämma vinklingen på sin forskning då man skriver sina forskningsfrågor eftersom kvalitativ innehållsanalys inte kommer att ge en holistisk bild av hela materialet. Om man under analysens gång stöter på nya aspekter på sitt forskningsproblem, kan man inkludera dem i analysen och forskningsfrågorna. Om materialet är digert är kvalitativ innehållsanalys en passande metod då man måste rikta in sig på några frågor. (Schreier, 2012, s. 3-5).

Tuomi och Sarajärvi (2002) definierar innehållsanalys som en textanalys som söker efter en mening i texten. I en kvalitativ innehållsanalys är målet att beskriva innehållet i en text i ord. Syftet är inte att lyfta fram kvantitativa exempel ur texten. Vid kvalitativ innehållsanalys är det väldigt viktigt att inte gå miste om någonting i innehållet och därför bör man strukturera texten i en systematisk ordning. (Tuomi & Sarajärvi 2002).

Kvalitativ innehållsanalys är en analysform som inte är knuten till en specifik teori och därför lämpar den sig att användas i detta sammanhang.

Tuomi och Sarajärvi har beskrivit följande modellförlopp som man kan utgå ifrån då man utför en kvalitativ innehållsanalys. Tuomis och Sarajärvis modell bygger på en modell av Timo Laine.

- ”1. Bestäm vad som är intressant i materialet och fatta ett beslut
- 2a. Gå igenom materialet, märk ut och anteckna det som intresserar dig
- 2b. Övrigt tas inte med i forskningen
- 2c. Samla dina anteckningar ur materialet och skilj det från resten av materialet
3. Klassificera, tematisera eller typifiera materialet
4. Skriv en sammanfattning”.

(Tuomi & Sarajärvi (2002, s. 94).

Det som man bör ha klart för sig i början av processen är vilka ens forskningsfrågor är. Nästa steg är att koda materialet för att märka ut det som intresserar en. Det är vanligt att man under analysens gång lägger märke till nya aspekter man gärna skulle vilja behandla, men det är viktigt att hålla sig till det relevanta i materialet. Den tredje punkten är den egentliga analysdelen av arbetet och hur man går tillväga beror på forskningens ansats och analysmetod. (Tuomi, Sarajärvi (2002, s. 95). Eftersom denna avhandling är hermeneutisk till sin ansats måste analysen ta hänsyn till forskarens förståelse för företeelsen på förhand, eftersom det är en förutsättning för hermeneutisk forskning.

I min analys utgår jag från den struktur på fyra steg som Tuomi och Sarajärvi presenterar i sin modell. För att systematiskt strukturera det relevanta materialet som utgör grunden för analysen valde jag att använda mig av Schreiers (2012) metod som går ut på att man skapar ett kodningsramverk och testat det.

Ett kodningsramverk är ett sätt att hitta det relevanta i ens material då man utför en kvalitativ innehållsanalys. Innan man inleder analysen väljer man de aspekter man vill fokusera på, utgående från sina forskningsfrågor. Detta går i praktiken till så att man gör upp några huvudkategorier som fungerar som grundpelare för hela analysen. Vilka aspekter vill jag som forskare ta med i min forskning? Därefter gör man upp underkategorier som är det som sägs om de valda huvudkategorierna i

materialet. (Schreier, 2012, s. 58-60). Ifall man har ett stort material kan det hända att man måste skapa flera kodningsramverk, exempelvis i fall där man har data från olika källor. Schreier rekommenderar att antingen bryta ner datan utgående från källa eller ämne. (Schreier, 2012, s. 80). I mitt fall valde jag att göra upp två stycken kodningsramverk, ett för bloggtexterna och ett för kommentarerna.

Schreier rekommenderar att man utför sin analys i två steg: det första steget går ut på att skapa ett kodande ramverk för att skilja mellan irrelevant och relevant material. Det andra steget är att skapa det faktiska kodningsramverket för det relevanta materialet. (Schreier, 2012, s. 82)

4.5 Genomförande

Jag gjorde två huvudsakliga kodningsramverk: ett för bloggen och ett för kommentarerna.

Rent praktiskt gick jag tillväga så att jag kopierade in all text från alla inlägg som Löwengrip publicerat under tidsperioderna 24.4-22.5.2018 och 7.10-4.11.2019. Inläggen klistrade jag in i ett eget dokument i kronologisk ordning, varefter jag läste igenom allting en första gång. Efter en andra genomläsning färgade jag all text som intresserade mej i rött, och gick sedan igenom det materialet mer noggrant. Jag skrev upp nyckelord, klassificerade innehållet, streckade under ordval och tilltal. För blogginläggen var jag som sagt tvungen att begränsa mitt material och inte ta med alla kommentarer i analysen. Det totala antalet kommentarer jag analyserade var 605 kommentarer i anslutning till 8 inlägg. Alla kommentarer från de inlägg jag samlade in kopierade jag in i ett separat dokument, och följde samma strategi som för bloggtexterna. Störst uppmärksamhet fäste jag vid kommentarernas ton och allmänna reaktion, till exempel om de var positiva eller negativa. Med positiv avser jag att kommentaren på något sätt uttrycker välvilja gentemot Löwengrip (exempelvis uppmuntrande, berömmande, förstående). Med negativ avser jag kommentarer som kan tolkas som kritiska, nedvärderande eller anklagande gentemot Löwengrip.

Inledningsvis skapade jag ett kodningsramverk som endast bestod av två kategorier: relevant och irrelevant. Därefter markerade jag ut vad som var relevant och

irrelevant i hela materialet. Det irrelevanta materialet lämnades utanför analysen. Irrelevant data är data som inte tangerar forskningsämnet. Det kan emellertid vara svårt att dra gränsen mellan relevant och irrelevant data, och därför rekommenderar Schreier att man gör upp ett kodningsramverk som man sedan testat på sitt material för att avgöra ifall det är relevant eller inte. Annars finns risken att man som forskare har ett för stort subjektivt inflytande på analysen. (Schreier, 2012, s. 82-87).

När man valt ut sitt relevanta material gäller det att skapa strukturen för ramverket. Vilka dimensioner ska inkluderas i ramverket för att beskriva materialet? Man kan strukturera dimensionerna och underkategorierna genom att antingen utgå från ett koncept-drivet sätt (utgående från det man redan vet) eller från ett data-drivet sätt (då man låter kategorierna framträda ur materialet). Dessutom kan man kombinera dessa två tillvägagångssätt. Det koncept-drivna sättet baserar sig på teori, tidigare forskning och logiska slutsatser medan det data-drivna sättet utgår från materialet. Schreier rekommenderar en kombination av dessa två metoder då man gör upp strukturen för ramverket. (Schreier, 2012, s. 82-87).

Jag valde att kombinera de två metoderna då jag gjorde upp ramverkets huvudkategorier. Det gjorde jag genom att först skriva upp de viktiga aspekterna utgående från vad jag redan visste i fråga om teori och tidigare forskning, samt min egen slutledningsförmåga. Dessa aspekter blev sedan mina huvudkategorier. Därefter specificerade jag vad som sägs om dessa huvudaspekter genom att skapa underkategorier som byggde på mitt insamlade material.

Då man skapar huvudkategorierna är det viktigt att namnge dem väl och definiera dem. Ett namn som inte är för långt samt en beskrivning av kategorin är ett måste. Ifall man inte gör detta kan det bli oklart vad man menar med en kategori. Då finns risken att betydelsen förändras under analysens gång, vilket medför att validiteten försämras. (Schreier, 2012, s. 95).

Dessa kodningsramverk utgör grunden för analysen och resultaten som presenteras i följande kapitel. Efter att jag gått igenom materialet återstod den egentliga analysen som bestod av tre huvudsakliga steg: reducering, gruppering och abstrahering av materialet. Under reduceringen lämnar man bort allt material som är irrelevant utgående från sina huvudkategorier i kodningsramverket, därefter sammanfattas det relevanta materialet (gruppering). Under abstraheringen kombineras grupperingar i

mån av möjlighet och man skapar sig en helhetsbild av materialet. (Tuomi & Sarajärvi, 2002 och Schreier, 2012). Rent praktiskt gick jag igenom det relevanta materialet och markerade ut allt innehåll som följde mitt kodningsramverk. Huvudkategorierna tog jag fram utgående från mina forskningsfrågor (vad jag vill fokusera på i analysen), tidigare forskning samt det jag redan visste om mitt material. Under huvudkategorierna finns flera underkategorier som är hämtade ur materialet (det vill säga vad som sägs om huvudkategorierna i materialet).

4.6 Kodningsramverket för bloggen

Jag hade följande huvudrubriker för bloggtexterna:

1. **Isabella Löwengrips fantasi** (vad går fantasin ut på och hur syns den i hennes livsstil). Underkategorierna handlade om att ställa höga mål och nå dem, prestationer, perfektionism, effektivitet, självdisciplin samt passion och självförverkligande.
2. **Medel för skapandet av fantasin** (Hur bygger Löwengrip upp en lockande fantasi). I underkategorierna framkom ämnen som lycka, ett personligt tilltal, paradoxer, vänskapsrelation till läsarna, att visa upp det sanna jaget och att försköna verkligheten.
3. **Livsstilens attraktionskraft** (orsaker till att livsstilen framstår som attraktiv för unga kvinnor). Som underkategorier identifierades bland annat en positiv mentalitet, försköning, förändringsprocesser, skapandet av en digital blogg-persona samt en orealistisk återgivning av verkligheten.

(se bilagor för kodningsramverken)

4.7 Kodningsramverk för kommentarerna

Jag hade fyra huvudrubriker för kommentarerna:

1. **Positivt förhållningssätt** (följarna förhåller sig positivt till Löwengrips livsstil). Underkategorierna berättar om att Löwengrip ses som en inspiratör och förebild, att hon är en vän och att hennes blogg fungerar som ett forum för likasinnade.

2. **Negativt förhållningssätt** (följarna förhåller sig kritiskt till Löwengrips livsstil). I underkategorierna kritiserar Löwengrip för att hetsa sina följare till ett osunt tankesätt kring prestationer, för att vara en dålig mamma och en dålig chef samt för att ljuga i bloggen.
3. **Delad fantasi** (Löwengrips fantasi är delad med följarna). I materialet framkommer det att en del följare verkar vilja uppnå samma slags livsstil som Löwengrip och att de inspireras av hennes framtidsvisioner. Samhörighetskänslan bland följarna är stark.
4. **Privat fantasi** (Löwengrips fantasi är privat). En del följare tar avstånd från Löwengrips fantasi och livsstil eftersom den är för extrem/ohälsosam/orealistisk.

(se bilagor för kodningsramverken)

4.8 Semiotisk bildanalys

För att analysera bilderna i Isabella Löwengrips blogg utgick jag från teorin om semiotik, alltså tecken och deras betydelse, sammanställd av John Fiske (1991).

Fiskes utgångspunkt är kommunikation som skapande av betydelse, med hjälp av tecken. Tecken har konstruerats av människan och de förmedlar en betydelse som står i relation till människorna som använder tecknen. Inom semiotiken spelar mottagaren eller läsaren en aktiv roll då hen tolkar avsändarens tecken. Läsaren skapar betydelse av tecknen utgående från sina erfarenheter, attityder och känslor. (Fiske, 1991, s. 60-62)

Enligt Fiske ingår följande tre element i studier av teckens betydelse:

1. Tecknet
2. Vad tecknet hänvisar till
3. Tecknets användare

(Fiske, 1991, s. 62)

Ett tecken är någonting fysiskt som kan uppfattas av människans sinnen. Det hänvisar till något annat än sig självt och är beroende av att användaren uppfattar att det är fråga om ett tecken. C.S. Peirce ser tecknet, dess betydelse och dess användare som en triangel; de hör alla ihop och kan bara förstås i relation med varandra, medan lingvisten Saussure menar att tecknet har en fysisk form men även en mental föreställning. Tecknet binds samman med verkligheten enbart genom användarens föreställningar. (Fiske, 1991, s. 62). Våra symboler styr våra tankar och referenser, som i sin tur styr vår uppfattning om verkligheten. Förhållandet mellan vad tecknet är och inte är, det vill säga vad det kunde vara men inte är, är även viktigt: exempelvis i reklam blir modellen för en produkt ett tecken i systemet och produkten definieras av vem modellen inte är, än snarare av vad hen är. Det betecknade är alltså konstruerat och definieras utgående från den kultur vi tillhör. (Fiske, 1991, s. 68). Exempelvis så fungerar Isabella Löwngrip som modell för sitt eget kosmetikmärke, vilket i Sverige skapar en klar bild av hennes produkter. I andra delar av världen uppstår en annan slags bild av kosmetikmärket.

Saussure fäster stor uppmärksamhet vid tecknets förhållande till andra tecken, och att ett teckens betydelse bestäms utgående från detta förhållande. Det finns två huvudsakliga förhållanden som tecken kan bilda: paradigmen och syntagmen. Paradigmen utgörs av en uppsättning enheter ur vilken ett urval sker - och endast en enhet ur uppsättningen får väljas. Enheterna i ett paradigm måste ha något gemensamt och varje gång vi kommunicerar gör vi ett urval ur ett paradigm: exempelvis väljer vi mellan flera olika ord för huvudbonader (mössa, hatt, keps etc). Den enhet vi väljer (exempelvis mössa) bestäms till stor del av de enheter vi inte valde. När en enhet valts ut ur ett paradigm brukar den vanligtvis kopplas ihop med andra enheter, denna kombination kallas syntagm. Exempelvis är vår klädsel ett syntagm av val ur paradigm av skjortor, strumpor, byxor etc. I ett syntagm bestäms det utvalda tecknets betydelse delvis av dess förhållande till andra tecken i syntagmen. Sammanfattningsvis kan man säga att det finns två slags förhållanden mellan tecken: paradigmatiska som gäller urval och syntagmatiska som gäller kombination. (Fiske, 1991, s. 83-85)

Paradigm och syntagm kopplas därefter samman till det som Roland Barthes kallade denotation och konnotation. Enligt Barthes är denotation tecknets uppenbara

betydelse: ett foto som föreställer en gata denoterar den gatan, alltså föreställer den en gata. Däremot finns det skillnader i ett teckens konnotation eller dess abstrakta betydelse eller symboliska innehåll: är gatan upplyst, finns där gröna träd och lekande barn eller är gatan grå, tom och träden skelettlänkande? Man kan säga att denotation är vad som fotograferas medan konnotation är hur det fotograferas. (Fiske, 1991. s. 118-120). Eftersom konnotationer existerar på en subjektiv nivå kan det hända att man inte är medvetna om dem: den ogästvänliga och kala bilden av en gata kan tolkas som att gator faktiskt ser ut på det viset och ett vanligt problem är att tolka konnotativa värden som denotativa fakta. Genom en semiotisk analys kan man undvika att begå liknande misstolkningar. (ibid)

Barthes tar även upp ett annat begrepp som förklarar hur tecken fungerar: genom myter. En myt är en berättelse som förklarar en aspekt av verkligheten inom en kultur, eller en kulturs sätt att tänka kring eller förstå någonting. Barthes hävdar att myter främst strävar efter att få historien att framstå som naturlig. De betydelser som myter sprider måste känna igen sin bakgrund men i funktionen som myter försöker de istället förneka sin bakgrund och istället framställa betydelserna som naturliga. Egentligen bottnar myterna i sociala och historiska faktorer. Det finns exempelvis en myt om att kvinnor "av naturen" är bättre lämpade att ta hand om barn än män - genom att myten förnekar sin historiska bakgrund leder det till att den framställs som allmängiltig och också rättvis. Myter fungerar bäst i sådana fall där de kan visa ett samband med något som sägs vara naturligt. Barthes poängterar att myter är dynamiska och förändras för att anpassa sig till nya värderingar. I fråga om konnotation och myter är samverkan mellan tecknet och användare eller kulturen mest aktiv. (Fiske, 1991, s. 121-125)

Jag utgår från en semiotisk inriktning i min analys av bilderna på Isabella Löwengrips blogg. Mitt material bestod av alla bilder i blogginläggen 24.4-22.5. 2018 och 7.10-4.11.2019. Under analysen stöder jag mej på följande frågor:

- Vad föreställer bilderna?
- Vad finns för konnotationer i bilderna?
- Hur framställs Isabella Löwengrips liv i hennes bilder på bloggen?
- Hurdana slags myter förekommer i bilderna?

5 Resultat

I detta kapitel redogör jag för analysen av materialet baserat på föregående kapitelkodningsramverk. Det centrala i själva analysen var att först identifiera subjektet och det symboliska objektet för att sedan gå in på fantasin och dess beståndsdelar. I kapitlet går jag först igenom den fantasi som Löwengrip bygger upp och hur hennes läsare förhåller sig till hennes livsstil. I slutet diskuterar jag mer ingående det symboliska objektet som utgörs av prestationen.

5.1 Isabella Löwengrips fantasi

I den fantasi som Isabella Löwengrip bygger upp i sin blogg är regler och en stark moral närvarande. Fantasin går ut på att leva enligt vissa principer som också är förutsättningen till ett gott liv. Utgående från materialet och kodningsramverket identifierade jag följande principer som framkom i Isabella Löwengrips blogg. Med principer eller livsmotiv avser jag sådana regler eller målsättningar som Löwengrip (utgående från det hon skriver i bloggen) verkar leva sitt liv enligt, eller sådana principer som Löwengrip vill att följarna ska förknippa med hennes livsstil och blogg. Dessa principer utgör också fantasins grund:

- Att ställa höga mål och prestera är det viktigaste.
- Disciplin, hårt arbete och meningsfull användning av tid är en förutsättning för framgång.
- Inställningen avgör.
- Man ska vara en bra "working mom".
- En hälsosam livsstil innebär balans mellan tårtbitarna.

5.1.1 Att ställa höga mål och prestera är det viktigaste

Det mest övergripande och underliggande temat i Isabella Löwengrips blogg är mål, som genomsyrar hennes livsstil på flera olika sätt. Att sätta upp höga mål där en del av dem nästintill framstår som onåbara är en självklarhet för henne. Olika slags mål framstår som det mest essentiella i livet i Löwengrips blogg. Löwengrip lever för att uppnå sina mål, eftersom det ger henne tillfredsställelse.

Den 30 april 2018 skriver Löwengrip i sin blogg:

*“Jag tror att vissa som träffar mig tycker att jag låter galen. Här kommer jag med mina enorma mål och visioner. Många vill gärna ta ner dom på jorden och anpassa målen efter vad som är sannolikt för vad en människa uppnår under en livstid. **Jag vill inte göra det som är sannolikt, jag vill ju uträtta det som är osannolikt.**”*

Löwengrip skriver att hon vill göra det som är osannolikt, och uppnå även de mål som inte finns inom rimlighetens gränser. Frågan är då ifall Löwengrip verkligen vill nå alla mål för sin egen skull? Ifall hon siktar på det som andra människor ser som osannolikt framstår det som att hon är mycket medveten om vad andra människor tänker och tycker om målsättningar, och om henne. Är det så att hon känner sig tvungen att prestera över sin egen nivå, konstant, för att andra ska lägga märke till det? Hennes attityd kring målsättningar uppfattas ibland som provocerande, vilket naturligtvis kan vara en helt medveten strategi som hon tar till för att stärka sitt personliga varumärke och få ökad synlighet.

Då Löwengrip väl nått sina mål fäster hon inte särskilt stor vikt vid det, utan fortsätter snabbt mot nästa mål eftersom hon inte har tid att stanna upp och njuta av det hon uppnått. Löwengrip skriver ofta om sina mål, men undviker att använda ordet prestation. Vad hennes mål i själva verket kan likställas med är just prestationer, eftersom det är hon och hennes arbetsinsatser som är avgörande för att målen nås. Förhållningssättet till målsättningar och prestationer är rakt på sak, nästintill mekaniskt: det här ska uppnås och det tar ungefär så här mycket tid.

Den 24 april 2018 skriver Löwengrip:

“Det här med att stanna upp och betrakta eller njuta är svårare eftersom målet är så stort. Jag vill att våra bolag når miljardklassen och det är långt kvar. Och varför vill jag nu det? För att mål är roligt och det vore häftigt att som svensk relativt ung kvinna har lyckats med det. Att få inspirera andra till att våga sätta högre drömmar.”

Även om mitt material inte är tillräckligt stort för att dra följande slutsats tycker jag mig skönja en avsaknad av stolthet i Löwengrips tankegångar kring sina prestationer. (Då jag i materialet sökte efter ordet “stolt” fick jag 5 träffar, varav 4

handlade om barnen och 2 om att hon var stolt över sina bolag hon är delägare i). Hon lägger inte tid på att reflektera över vad hon åstadkommit eller känna stolthet över sig själv eftersom hon har full fart framåt och redan tänker på nästa sak som ska uppnås. Hon skriver också rakt ut att hon tycker att det är svårt att stanna upp och njuta. Detta förstärker bilden av att målen är viktiga just för att de är mål.

Däremot är jobbet också någonting roligt som hon njuter av, och hon skriver ofta i sin blogg att hon är exalterad över att gå till jobbet, eller att hon ser fram emot en måndag. Passionen för arbetet är närvarande i allting hon gör och i bloggen klagat hon sällan över sitt jobb, varken över mängden jobb eller att hon är stressad. Tvärtom kan Löwengrip skriva om hur passionerad hon är och att hon njuter av sitt jobb.

7 maj 2018 skriver Löwengrip:

Imorgon väntar en lång och intensiv jobbdag men jag är peppad!

Ordvalet i denna mening får Löwengrips förhållande till arbetet att framstå som väldigt passionerat. Orden intensiv och peppad ger bilden av att Löwengrip knappt kan vänta på att få kavla upp ärmarna och prestera nästa morgon. Kombinationen av orden blir också effektiv. Intensiv och lång vittnar om att arbetsdagen verkligen kommer att bli tuff men då Löwengrip kontrar med att hon är peppad framstår det som att hon mycket är upprymd och njuter av att arbeta hårt.

För Löwengrip handlar mål och prestationer också om att upprätthålla en polerad fasad och visa upp ett oklanderligt utseende, och här spelar bilderna i bloggen en viktig roll. I bloggen finns många porträttbilder på Isabella Löwengrip tagna av en professionell fotograf. Dessa bilder är estetiskt tilltalande, vackra och Löwengrip ler alltid på bilderna. Fokus ligger ofta på att "visa upp sig" med dagens kläder, smink och hår. Bilderna är neutrala och illustrerande: de spelar en stor roll i dokumentationen av hennes liv samt skapar de en bild av hennes persona, livsstil och personliga varumärke. Isabella Löwengrip är en hårt arbetande karriärkvinna som alltid har välfönat hår, stilrena kläder och högklackade skor. Bilderna av hennes vardag framstår snarare som en polerad glansbild för läsaren: hennes utseende är

nästintill alltid perfekt, hon ser glad, utvilad och motiverad ut och alla miljöer hon befinner sig i är inspirerande och estetiskt vackra.

(Bild: Isabella Löwengrip, 2019)

Bilden är från den 15 maj 2018 och bildtexten lyder: *Hårets kalla nyans får jag av vårt silver-schampoo och balsam. Jag hade schampot i tio minuter i helgen.* Själva inlägget handlar om Löwengrips arbetsdag och att hon sovit för lite och måste jobba med sin inställning för att orka hela dagen. Bilden föreställer Isabella Löwengrip i en vit, stilren klänning och med håret fixat och ansiktet sminkat. Hon ler på bilden men tittar inte in i kameran. I bakgrunden finns en vit vägg samt blommor. Bilden utstrålar harmoni och glädje, och även om Löwengrip skriver att hon känner sig trött så framkommer det inte i bilden av henne. Det är frågan om en vanlig arbetsdag på kontoret för henne, men utseendemässigt ser hon uppklädd och fixad ut. Utgående från bilderna som analyserats i bloggen framstår utseendet också som en prestation för Löwengrip eftersom hennes utseende nästan alltid är perfekt. Löwengrip skriver ibland om att ett av hennes mål varit att ha en egen stylist, frisyrr och sminkös och att hon sedan uppnått det.

Om man fokuserar på vad bilden föreställer, kontra inte föreställer, kan man säga att den i Löwengrips blogg föreställer en vanlig arbetsdag. Bilden är vacker, hennes

uppenbarelse är stilig och genomtänkt och då skapas bilden av en viss sorts arbetsdag. Vad bilden inte föreställer är en annan människas vardag och det som Löwengrip egentligen skriver om: stress, mycket jobb, för lite sömn. Det hon skriver om går här emot det som bilden visar, vilket skapar en paradox.

5.1.2 Disciplin, hårt arbete och meningsfull användning av tid är en förutsättning för framgång

För att klara av en extrem livsstil och nå sina högt uppsatta mål bör man skapa en livsstil som kan upprätthålla ens hälsa i det höga tempot och den stora pressen man utsätter sig för. Isabella Löwengrip skriver mycket om kvalitet, och att hon försöker ta bort allting ur sitt liv som inte håller en tillräckligt hög standard. Allting som tar energi men som inte för henne framåt karriärmässigt eller är tid med barnen är alltså onödigt.

9 maj 2018 skriver hon:

Det är en ny vardag som fasas in hemma och det är så spännande. Halv sju var det frukost uppdukat och barnen och jag åt och myste i nästan en timma. Det är just det här som är mitt mål, ta bort så mycket av allt som inte är kvalité.

Löwengrips tidsanvändning är med andra ord optimerad så att hon kan lägga all sin tid och energi på jobb och barn och inte behöver fundera på att städa eller laga mat eller föra barnen till dagis. Förutom att hon har ett otroligt systematiskt tidsschema så beskrivs hennes arbetsmoral och disciplin som oerhört stark. Då hon planerat att hon ska jobba, jobbar hon.

30 april 2018 skriver Löwengrip:

Jag skulle egentligen hem och jobba igår efter min bikram. Men han som jag träffar bor i närheten av yogasalen så när messet kom om jag ville ut och äta kände jag att det var dags att lossa lite på min arbetsmoral och göra något för mig själv.

Det hör alltså inte till dagordningen att Löwengrip skulle "göra något för sig själv", vilket å andra sidan går stick i stäv med hennes principer kring att dela upp livet i tårtbitar (*balans mellan arbete, återhämtning och tid för vänner och att ha rolig, detta*

ämne behandlas senare). Därav anser jag att trovärdigheten i Löwengrips blogg ibland kan ifrågasättas. Ibland skriver hon att "det är dags att göra något för mig själv" vilket låter som att hon vanligtvis inte brukar göra sådant, medan hon några dagar senare förklarar att hon ska åka på en weekend till Spanien för att vila upp sig. Det ena får en att tro att hon aldrig gör någonting för sig själv medan det andra däremot indikerar på att hon å andra sidan är ganska bra på att ha roligt och njuta av livet.

Oavsett så framstår det i bloggen som att Löwengrip är noga med att skapa förutsättningar att prestera på jobbet, medan att ha roligt inte alls prioriteras. Istället framstår det som karaktärslöst och aningen svagt att tacka ja till någonting roligt när man istället kunde göra nytta och jobba. Då kan man fråga sig ifall Löwengrip kan ha roligt förutsättningslöst, eller är det förknippat med dåligt samvete eftersom det betyder att hon väljer bort jobbet? Självkontroll och ett minutiöst planerat arbetsschema ger inte rum för spontana utsvävningar. Hon har siktet inställt på målet istället. Hon skriver sällan rakt ut att hon måste pressa sig själv eller att hon känner att hon måste prestera på topp, men mellan raderna kan man utläsa att hon strävar efter att vara på topp i alla aspekter av livet. Det här syns till exempel då hon i bloggen skriver att hon "slarvat" med att uppnå balansen mellan jobb, utveckling, träning och social tid med vänner (29 april 2018) eller då hon i ett blogginlägg den 14 maj 2018 skriver om "veckans stora utmaning", "veckans kreativa", "veckans mat och träning" samt "veckans sociala". Detta visar alltså att hon helt klart tänkt på och planerat hur hon kan prestera bäst inom alla dessa områden.

Löwengrip går också så långt i sin strävan efter maximal prestation att hon skriver ett blogginlägg där hon i detalj berättar hur hon anpassar sitt arbetsliv utgående från sin menscykel (22 maj 2018).

Att lära känna sig själv är A och O för att kunna hålla ett tempo på långsikt. [...] Mitt förhållningssätt till PMS:n är att inte försöka låtsas om som den inte finns utan faktiskt anpassa livet efter den. Förutom Premalex som är en medicin (antidepp) så är jag mån om min träning. Men jag har också börjat analysera mina cykler ännu mer och försökt matcha dom till mitt jobb: [...] Vecka 3 har jag insett är mina maniska dagar. [...] Här försöker jag resa och bränna av mycket saker som det går. [...] Som

igår satt jag lycklig och jobbade till halv två och studsade upp klockan sex. [...] All energi kliar i kroppen och jag vill mest få gasa på utan att känna mig begränsad. [...] Gasa, bromsa, skratta och köra på som en supermänniska, ner i en nedstämdhet och chans till reflektion. [...]

Att noggrant analysera sin menscykel, använda mediciner för att motverka sin pms och planera sitt liv kring sina hormoner kräver en väldigt noggrann kännedom och analys av kroppen och dess funktioner. Att Löwengrip bygger upp vardagen kring det tyder på att hon finslipat på sitt schema i detalj. Varje sekund är värdefull och tid ska användas klokt.

I Löwengrips värld finns inte en tanke på att syssla med "onödiga" aktiviteter som inte tar henne närmare de uppställda målen eller sådant som är betydelsefullt för hennes familj. Dessa frågor lyfter hon upp den 13 maj 2018 efter att hon i medier kritiserats och ifrågasatts för sitt val att anlita hemhjälp, en kock, barnflicka och städare för att underlätta vardagen.

Jag tror att det finns människor som blandar ihop min strävan efter effektivitet med lathet istället. Målet är superenkelt; Ta allt bort sådant i vardagen som inte ger mig energi så att jag kan vara med mina barn och ha ork att bygga bolagen. Jag har inga ambitioner om att låta timmarna passera när jag är med Sally eller Gillis eller låta företagen sakta på utan tillväxt varje år. Jag vill att varje dag ska räknas i barnens liv och jag vill växa i en drastiskt takt. Jag vill bli en av världens mäktigaste kvinnor. Då behöver man ett team runt sig. Jag hade gått in i väggen annars.

Det är antagligen många som drömmer om just detta: att ha de ekonomiska möjligheterna att utlokalisera de tråkiga sysslorna i livet som inte känns meningsfulla. Kan man ändå tänka sig att det kan kännas stressigt att hela tiden känna sig tvungen att skapa eller göra någonting som kan ses som meningsfullt? "Att låta timmarna passera" uppfattas av Löwengrip som någonting dåligt, ett slags "slöseri".

Bilden av den upptagna affärskvinnan som ständigt är på språng förstärks i bloggans bildvärld där Löwengrip lägger upp många bilder från olika situationer under en dag. Många bilder föreställer Löwengrip då hon arbetar; Löwengrip när hon intervjuas på en scen, när hon pratar inför en publik, när hon umgås och tar selfies med

evenemangsdeltagare eller när hon sitter i mötesrum. Dessa bilder förstärker intrycket av en offentlig person som ständigt är på språng, snyggt och elegant klädd och ivrig att delta och prata om sina passioner i livet.

(Bild: Isabella Löwengrip, 2019)

Bilden är från den 25 april 2018 och saknar bildtext. Bilden föreställer Löwengrip på en scen där hon intervjuas under seminariet "Beauty & Tech". På bilden ser man Löwengrip iklädd en vit kavaj, vänd mot publiken, gestikulera med sina armar. Löwengrip utstrålar självsäkerhet och kontroll i sitt kroppsspråk och får en att förknippa henne med professionalitet och målmedvetenhet. Bilden går väl ihop med det som Löwengrip skriver om: Bolagen ska växa och hon vill bli världens mäktigaste kvinna.

(Bild: Isabella Löwengrip, 2019)

Denna bild, från 18 oktober 2019 illustrerar en vanlig arbetsdag i Löwengrips liv. Det finns ingen bildtext till bilden men Löwengrip skriver i inlägget om dagens möten och vad som står på agendan. På bilden sitter Löwengrip vid bordsändan och ser ut att lyssna på en kollega som pratar. Hon sitter längst bort från kameran så man ser henne rätt otydligt men både hennes och de andra kollegornas ansiktsuttryck ser seriösa ut. Löwengrip sitter vid ändan av bordet vilket får henne att framstå som en ledare. Hennes seriösa ansiktsuttryck och kavaj skapar bilden av en professionell och målmedveten affärskvinna och förstärker diskursen kring en prestationsdriven, framgångsrik kvinna med många bollar i luften.

5.1.3 Inställningen avgör

Isabella Löwengrip verkar vara medveten om att hennes livsstil kan provocera läsarna och att en del kan ha svårt att förstå hur hon får sitt liv att gå ihop. Löwengrip antyder också att det ibland inte går ihop, och att hon egentligen skulle ha lust att göra någonting helt annat än att jobba. Men om man ska lyckas och nå sina mål är

det inte ett alternativ att lyssna på sin kropp. Den 15 maj 2018 skriver Löwengrip om vikten av att jobba med inställningen för att klara av en jobbig dag efter lite sömn:

Det här med balans är lättare sagt än gjort trots att jag hela tiden strävar efter det. 00.30 inatt insåg jag att jag hade fastnat i jobb och det var dags att gå och sova. [...] När jag får kliva upp efter lite drygt fyra timmars sömn så behöver jag jobba med inställningen. Ena sidan av mig vill bara ropa "GAAAH" och tycka synd om mig själv. Boka av allt och lämna barnen på dagis och bara sova. Men trots att tankarna kan gå så har det faktiskt aldrig hänt. Jag har en inneboende krigardrottning i mig som vill kämpa på.

Att vara trött på grund av sömnbrist är naturligt, och det är också naturligt att ens instinkt är att gå och lägga sig igen, eftersom det antagligen är det man behöver. Löwengrip signalerar att det är okej att gå över sina egna gränser i arbetslivet eftersom de endast utgör hinder för ens framgångar. Att systematiskt åsidosätta de egna behoven till förmån för framgången är kontentan i hennes syn på arbetet. Detta kommer också fram väldigt tydligt i hennes blogginlägg där hon tar upp sin företagskris 2019. Även om hon visserligen genomgår en kris och det inte kan ses som ett normaltillstånd kan man ändå uppfatta hennes vilja av att hålla ett väldigt intensivt tempo som ett slags mani. Den 13 oktober 2019 skriver hon:

Jag har testat att undvika insomningstabletter [...]. Efter två veckor av kris så märker jag att jag är mer trött än vanligt och jag har känt mig snurrig och att det är svårt att fokusera blicken. Imorgon fortsätter processen att stabilisera bolagen så det är bara att bita ihop. [...] Min plan är att börja morgonen tidigt (får hjälp med lämning), ge allt vad jag kan på dagarna, hämta barnen vid fyra som vanligt och gå och lägga mig med dom när jag ska natta. Då gör jag mitt bästa på jobbet, får tid med barnen men också så mycket sömn som det går .

Att gå över sina gränser handlar egentligen om att jobba med inställningen, enligt Löwengrip. Om man tänker att man inte längre orkar och att man behöver en paus, då är det kört. Löwengrip skriver också öppet om att hon måste äta insomningstabletter på grund av sin stress och ångest. Då Löwengrip skriver ledigt och vardagligt om dessa ämnen, leder det till att hon i sin blogg normaliserar ett beteende där ens arbete och livsstil gör en sjuk, och som eventuellt kan uppmuntra

följare till att tänka att det egentligen inte är så konstigt att ta till läkemedel för att klara av sitt eget liv.

Hösten 2019 uppdagas det att fler av Isabella Löwengrips bolag befinner sig nära en konkurs och hennes följare ifrågasätter hur hennes ekonomi med en lyxig livsstil gått ihop under åren. Löwengrip skriver om att hon går igenom en kris i sin blogg och om sina krossade drömmar, att börja om och att hon aldrig tänker ge upp.

14 oktober 2019 skriver Löwengrip

*Min styrka är att jag inte ger upp, jag kommer igen tack vare min ork. **Men däremot så måste jag få göra det på egenhand med egna pengar. Jag är ansvarig över att situationen blev som den blev och då är jag också ansvarig över att ta mig ur den på egen hand.***

Löwengrip skriver om att hon aldrig ger upp och hennes ork är outsinlig. Samtidigt kan man tolka hennes ord som att hon är ovillig att be om hjälp: hon har själv begått misstag och det betyder att endast hon själv kan fixa allting. Det är inte ett alternativ att be om hjälp ifall man själv gjort bort sig, utan man ska bita ihop och genomlida det ensam.

7 oktober 2019 skriver Löwengrip om att man alltid har ett val, varje dag.

När livet utmanas finns det två alternativ. Tappa orken och gå och lägga sig eller upp på hästen igen. Tro mig, jag har under den senaste tiden stått och valt mellan både alternativen. Varje morgon. Men varje morgon väljer jag att kliva upp [...] Oftast vaknar jag med en stor oro i magen. [...] Valet att faktiskt kliva upp på morgonen är viktigt när man har en svacka. Det är bättre att "göra dagen" och vara ledsen samtidigt än att stanna hemma. Det blir en sådan uppförsbacke om man inte kliver upp.

Att fylla sina dagar med jobb för att hålla undan ångesten är ett trick som Löwengrip använder sig av. Tanken kring att man måste göra ett val varje dag skapar uppfattningen av att ens eget människovärde sitter i prestationerna och inte i en själv. I Löwengrips text framstår det att hon känner sig tvungen att definiera sitt eget värde varje dag utgående från vad hon orkar och lyckas prestera.

5.1.4 Man ska vara en bra “working mom”

Även om Isabella Löwengrip har två barn, skriver hon sparsamt om föräldraskapet. Hon berättar i bloggen om vad hon gör tillsammans med sina barn, men utgående från det hon skriver får man intrycket av att jobbet kommer först. Däremot är det viktigt för Löwengrip att tillbringa kvalitetstid med barnen och hon värderar naturligtvis sin tid med dem. Den 26 april 2018 är Löwengrip på väg hem efter en arbetsresa men planet försenas och hon skriver så här:

Det är inte alltid lätt att vara working mom. Idag skulle ju barnen komma hem till mig men flygtiderna gick inte ihop [...] Men så händer det som inte får hända, det blir försening och på grund av att det är trångt på planet måste jag lämna in mitt handbagage vid gaten. Vi cirkulerade runt länge i luften och vi landar när barnen ska sova (!). Gah. När man har saknat sina små och tiden drar ut är det som att hjärtat vill sprängas. Det finns inget värre och jag får kämpa att hålla tillbaka tårarna. Jag vill inte att dom ska missa mig när vi inte har setts på tre dygn.

Utgående från de inlägg som analyserats kan man konstatera att Löwengrip inte tenderar att lyfta upp sitt föräldraskap. Däremot kan man i texten ovan förstå att det är någonting hon värderar högt, och att hon drabbas av dåligt samvete för att hon inte kan vara tillsammans med sina barn. Ibland är det inte lätt att vara en working mom, som Löwengrip konstaterar, och man kan tolka det som att hon kände ett dåligt samvete i stunden hon skrev texten. Det är underförstått att Löwengrip vill vara en “bra” mamma som gör allt för sina barn men då det inte lyckas upplever hon att hon misslyckas i sitt föräldraskap.

Frågan kring vad en working mom egentligen innebär förblir aningen oklart. Är det frågan om alla mammor som jobbar? Hänvisar det till några speciella attribut som kan tillskrivas alla arbetande mammor? Vad är essensen av en working mom? Kan man dra slutsatsen att Löwengrips definition av att vara en arbetande mamma kanske inte är densamma för andra arbetande mammor? Man kan i varje fall dra slutsatsen att pappor exkluderas från Löwengrips definition samt mammor som inte jobbar. Utgående från Isabella Löwengrip som hon framställer sig själv i bloggen kunde man beskriva en “working mom” som en kvinna med barn och en hög position i arbetslivet. Det som exkluderas ur Löwengrips “working mom” är arbetande

mammor utan karriärmål eller med låga målsättningar. Även mammor som inte jobbar eller mammor som är arbetslösa, deprimerade eller utmattade passar heller inte in i Löwengrips definition av en working mom.

En annan viktig aspekt av Löwengrips föräldraskap är förknippat med prestation: att se till att barnen har en meningsfull uppväxt. Den 13 maj 2018 skriver hon exempelvis:

Jag vill att varje dag ska räknas i barnens liv.

Den 9 maj 2018 skriver hon såhär gällande sin tid med barnen:

Det är just det här som är mitt mål, ta bort så mycket av allt som inte är kvalitet.

Ord som mål och kvalitet är kanske inte särskilt vanligt förknippade med barnomsorg och familjeliv, och ordvalen ger ett sken av att också familjelivet är något slags projekt med högt uppställda och mätbara mål. Att tiden med ens barn ska vara kvalitativ är säkert också ett mål för de flesta föräldrar, men Löwengrip går steget längre då hon vill att också barnens tid med henne på något vis ska uppnå en viss standard. Det är också oklart vad hon menar med att varje dag ska "räknas" i barnens liv. Betyder det att de aktiviteter de gör ska vara tillräckligt meningsfulla för barnen eller för Löwengrip? Ordvalen och uttrycken Löwengrip använder i sin blogg gällande barnen är aningen vaga. Hur mäter man kvalitet i ett barns liv? Eller handlar det egentligen om Löwengrip och vad hon anser är kvalitet? Samtidigt så är det också rätt starka ordval som eventuellt kan få andra föräldrar att reagera och ifrågasätta sitt eget föräldraskap.

Föräldraskapet är också närvarande på bilderna i bloggen då Isabella Löwengrip lägger upp en hel del bilder på sina barn och på familjens fritidsaktiviteter och vardag. Hon leker utomhus med barnen, äter middag eller ser på film. Löwengrip visar aldrig sina barns ansikten men de figurerar ändå på många bilder.

(Bild: Isabella Löwengrip, 2019)

Bilden från 16 maj 2018 saknar bildtext, men i inlägget beskriver Löwengrip en eftermiddag där hon tagit sina barn till stranden. På bilden ser man Löwengrips två barn som cyklar över en gräsmatta. Barnens ansikten syns inte men fotot ser idylliskt ut och målar upp bilden av Löwengrips aktiva, *kvalitativa* vardag tillsammans med barnen då hon lägger sitt fulla fokus på dem.

5.1.5 En hälsosam livsstil innebär balans mellan tårtbitarna

Löwengrip nämner vid flera tillfällen att hon brukar dela in sitt liv i tårtbitar: jobb, återhämtning, utveckling, träning och sociala aktiviteter. För att klara av att uppnå sina målsättningar bör hon ha balans mellan tårtbitarna och inte slarva, för det har en negativ effekt på hennes prestationer. Den 29 april 2018 skriver Löwengrip:

Jag vet att jag kanske tjarar om mina tårtbitar men det är mitt sätt att hålla en balanserad vecka. Varje vecka ser jag till att hålla en balans mellan jobb, återhämtning, utveckling, träning och socialt. När man är under hög press jämt på grund av högt uppsatta mål märker jag direkt om jag slarvar. Tydligaste tecknet är att jag får minskad energi.

Hela livet bör vara i balans mellan arbete, en hälsosam diet, träning, socialt liv och personlig utveckling. Löwengrip skriver mycket om sin kost, hur viktigt det är att äta veganskt och "beautyfood" för att orka och se bra ut. Ibland kan hon tala om ett "tidigare liv" då hon mestadels åt husmanskost och inte tränade. Man får bilden av att hon hela tiden strävar efter att förbättra sig själv: både kroppen och sinnet bör vara objekt för en ständig förbättringsprocess. Det gamla livet med "vanlig mat" framställs som någonting icke-önskvärt, på gränsen till dåligt. Hennes karriärmässiga framgång verkar hänga ihop med hennes strikta och välplanerade leverne: man kan inte lyckas om man inte tar kontroll över varje beståndsdel i livet. Den 1 maj 2018 skriver Löwengrip om vikten av en god kost och motion.

Jag somnade redan halv nio igår och sov till halv nio. 12 timmar. Jag klädde på mig och åkte iväg och tränade, det blev ett styrkepass. Om jag ska dela upp kost, kondition och styrka i procent för vad som gör skillnad för mig och min kropp så är det 70 % kost, 20 % styrketräning och 10 % kondition. Förr i tiden åt jag mer husmanskost med kött och potatis och någon sås. Om jag hade tränat hade det varit kondition. Idag har jag vänt på det, kosten är A och O. Jag lever väldigt hälsosamt men unnar mig såklart vin och efterrätter ibland. Sedan kommer styrketräning på andra plats, för mig innebär styrketräning även yoga/pilates. Bygga kroppen inifrån.

Löwengrip skriver utförligt om sina förehavanden i bloggen och läsarna får veta exakt hur mycket och hur ofta hon tränar. Det finns oftast också bilder från gymmet som förstärker bilden av hennes aktiva vardag där hon hinner arbeta, träna, umgås med vänner och familj.

(Bild: Isabella Löwengrip, 2019)

Denna bild är från den 25 oktober 2019 och saknar bildtext. Själva inlägget handlar om Löwengrips träning som hon ser som den bästa medicinen mot stress och ångest. Bilden föreställer Löwengrip i gymmet, lyftande två hantlar. Bilden är vardaglig och visar upp en kvinna som lever ett aktivt liv och tar hand om sin egen hälsa och kropp.

Återhämtning är också väldigt viktigt och Löwengrip ser till att regelbundet checka ut och åka iväg för att vila upp sig och ladda batterierna. Den 7 maj 2018 skriver Löwengrip om en weekend-resa med sina kompisar:

Och så är helgen över. [...] Hela jag är fylld av ny energi och glädje. Att komma iväg såhär är verkligen nyckeln för att bli inspirerad och komma hem med ny kraft. Jag älskar det. Idag låg vi bara vid poolen i stort sätt, jag hann också gå på spa i två timmar. Massage och ansiktsbehandling.

Att åka iväg på en lyxig resa med sina kompisar är kanske någonting som "en vanlig människa" kan göra en gång om året, medan det för Löwengrip ses som ett krav för att kunna återhämta sig. Det är också viktigt att bli inspirerad för kommande uppdrag och mål, och det gör man bäst borta hemifrån.

Varje beståndsdel i Löwengrips del verkar vara kontrollerade av henne själv och man får bilden av att hon agerar utifrån vad som höjer hennes prestationsförmåga.

Det finns också ett tänk kring förändring då hon hänvisar till "förr i tiden", då hon åt sämre och tränade sämre och därmed också presterade sämre. Detta tänk kring att man ser sig själv som ett konstant projekt som hela tiden kan förbättras och effektiviseras är typiskt för den samhälleliga diskursen i sociala medier och veckotidningar som riktar sig till kvinnor. Även om man som kvinna ska "må bättre" och få en hälsosammare kropp och känna sig snyggare, handlar det i slutändan ändå om utseende. Detta diskuterades bland annat i den tidigare forskningen av Petersson McIntyre (2020) samt i teorikapitlet om performativitet.

Däremot kan man dra slutsatsen att Löwengrip inte helt och hållet lever som hon lär då hon exempelvis åker iväg för att dricka vin, äta croissanter och pizza en hel helg och efteråt skriver att det var "exakt vad hon behövde", även om hon i tidigare inlägg skrivit att hon aldrig skulle få för sig att äta onyttigheter.

5.2 Fantasins dragningskraft

I den fantasi som Löwengrip bygger upp i sin blogg skapar hon en bild av att hon själv (och läsaren?) har en ousinlig ork inom sig. Denna fantasi går ut på att allting faktiskt är möjligt och att man själv har makten att bygga upp eller rasera sitt eget liv. Om man mår dåligt kan man välja bort de ångestfyllda tankarna genom att fylla dagarna med jobb, om hela ens bolag håller på att falla samman kan man jobba sig igenom krisen, man behöver inte ens ta emot hjälp utifrån. Det är en enorm press på att lyckas som Löwengrip sätter på sig själv.

Den 22 oktober 2019:

Det har varit en tung dag blandat med några bra stunder. [...] Vi kommer ta oss igenom detta men det är otroligt smärtsamt vägen dit. Det är min värsta tid i min karriär hittills, vissa beslut gör mig så enormt illamående. [...] Vi är inne i en kris och det tär på mig fysiskt och psykiskt. [...] Aldrig stanna upp utan vara handlingskraftig. Det finns inget annat sätt att ta sig ur en kris än att jobba sig ur den. Dag efter dag. Timma efter timma. [...] Är tacksam över att jag alltid kan slå på jobb-modet och prestera oavsett – Det finns ändå inget alternativ just nu.

Det finns inget annat alternativ än att prestera och vara ihärdig även om Löwengrip är helt slutkörd. Att ge upp är inte tänkbart. Finns det en viss stolthet i att inte ge upp, för att man inte vill visa sin egen svaghet? Att ge upp betyder att man inte räcker till, någonting som kan få hela självbilden att rasera. För Löwengrip finns det ändå inget annat alternativ än att lyckas, vilket gör att fantasin är så lockande. I bloggen framställer sig Löwengrip som en supermänniska som inte berörs av sådana begränsningar som normala människor finner rimliga.

Isabella Löwengrip skriver om att hon delar in sitt liv i tårtbitar och att hon är nogga med att reservera tid för återhämtning efter mycket jobb. Man kan ändå konstatera att hon går emot sina egna principer kring att vara hälsosam och eftersträva balans när hon skriver att hon måste "jobba med inställningen" efter en natt av fyra timmars sömn, och när hon genomgår en kris skriver hon att hon måste "jobba sig ur" den trots kraftig ångest och sömnproblem. Detta signalerar inte balans utan budskapet är egentligen att man kan och till och med måste strunta i vad ens kropp och psyke egentligen behöver och stänga av, för att lyckas och för att ses som tillräckligt ambitiös och nå sina mål i den takt man vill. Löwengrip signalerar dessutom att detta är hennes vardag: det finns ingen tid att stanna upp, fundera och göra det ens kropp och psyke behöver eftersom det bara utgör hinder.

Detta tankesätt är lockande för unga kvinnor: då någon annan (Löwengrip) berättar för dem att det är okej att gå över sina gränser för att nå sina mål. Detta visar också på den paradox och de motsättningar som döljer sig inom fantasin: Löwengrip skriver om balans och återhämtning samtidigt som man inte kan förlora en sekund av värdefull tid. På bilderna visar Löwengrip också upp ett polerat och harmoniskt yttre medan hennes vardag, som hon själv skriver om, kan inbegripa stress, ångest, sömnbrist och medicinering. Detta skapar en stark kontrast.

Det är å andra sidan ett effektivt sätt att sälja fantasin enligt devisen "att både äta kakan och ha den kvar". För dem som inte fäster uppmärksamhet vid Löwengrips bloggtexter kan fantasin framstå som fulländad. I själva verket är det en stor paradox: Må bra, men pressa dig själv till max utan att tänka på konsekvenserna. Löwengrip odlar en perfektionism i bloggen som hon inte själv verkar leva upp till. Därmed blir också bilden av hennes liv aningen skev för läsaren.

5.3 Läsarnas förhållningssätt till Löwengrips livsstil

Utgående från de kommentarer jag analyserade kan jag konstatera att läsarnas förhållningssätt till Löwengrips livsstil är kluvet. I detta avsnitt kommer jag att gå in på de attityder som framkommit under analysen av kommentarerna. Totalt analyserade jag 605 kommentarer i anslutning till 4 slumpmässigt valda inlägg från 24.4-22.5.2018 och 4 slumpmässigt valda inlägg från 7.10-4.11.2019.

Det är oklart ifall kommentarerna på Isabella Löwengrips blogg modereras innan publicering. Det framkommer inte på bloggen men eftersom jag inte stötte på kränkande eller osakligt innehåll i kommentarsfältet, är det sannolikt att opassande eller elaka kommentarer filtreras bort. En klar majoritet av alla som kommenterar är kvinnor. För att kommentera bör man uppge en signatur, och de flesta signaturerna är kvinnonamn. En del av de som kommenterat hade valt en bokstav som signatur, exempelvis "S", men många kommenterar också med ett förnamn.

Då jag gick igenom kommentarerna stötte jag inte på en enda kommentar av Löwengrip, däremot svarar följarna på varandras kommentarer där de bland annat spekulerar kring vissa aspekter av Löwengrips liv, diskuterar huruvida Löwengrip fattat rätt beslut eller vilka hemligheter hon döljer.

Efter att ha gått igenom alla 605 kommentarer klassificerade jag dem och delade in dem i 3 kategorier:

- Hejarop, kämparanda, lyckönskningar
- Inspirerande och rådfrågande
- Påtalande av problem, kritik

5.3.1. Hejarop, kämparanda, lyckönskningar

Det står klart att Isabella Löwengrip har många trogna följare som hejar på henne, önskar henne en trevlig semester och berättar hur framgångsrik och cool hon är.

Den 6 maj 2018 skriver Therese:

Så härligt, massor av underbart härligt gör det som gör dig glad just nu tid.. => NJUT!

Kommentaren liknar ett personligt meddelande man skulle skriva till en vän, vilket gör att läsarnas relation till Löwengrip framstår som vänskaplig. Det verkar också som att läsaren genuint bryr sig om hur Löwengrip mår då hon i analyserande ordalag uppmanar Löwengrip att göra sådant som hon blir glad av. Det tyder på att hon följt med Löwengrips mående under en längre tid.

Löwengrip får ofta ta emot hejarop gällande sin karriär och många läsare uppfattar henne som en stor förebild de ser upp till. Den 5 november 2019 skriver Linda:

Vilken super kvinna du är. Du är en sann förebild, imponerande och beundransvärd.

Kommentaren ovan är emotionell och innehåller starka ord som superkvinna och beundransvärd. Det verkar som att läsaren Linda verkligen ser upp till Löwengrip och också ser hennes blogg som trovärdig. Å andra sidan, är det lätt att beundra det som visas upp på sociala medier där en bild som nödvändigtvis inte är alldeles sanningsenlig målas upp?

Oavsett väcker Löwengrips förehavanden sympatier, exempelvis då Lovisa den 14 oktober 2019 skriver:

Håller tummarna för att du och företagen kommer på banan snart igen. Styrkekram

En del av kommentarerna är rätt så innehållslösa vilket gör det svårt att analysera dem på ett djupare plan. Kommentarerens positiva budskap signalerar ändå att Löwengrip har ett stöd bland sina följare och att folk genuint ser henne som en vän: man önskar inte en vilt främmande människa en skön semester. Följarnas

lyckönskningar och hejarop kan närmast ses som ett förhållande som byggts upp i Löwengrips kommunikation med sina följare under åren. Läsarna ser upp till henne och vill henne väl eftersom de har en känsla av att de känner henne efter att ha följt med hennes liv i bloggen. De kanske identifierar sig med Löwengrip och hejar på henne så som de hejar på sig själva och sina vänner i sina riktiga liv.

5.3.2 Inspirerande och rådfrågande

Bloggen verkar fungera som ett forum för kvinnor som vill inspireras och ta del av Löwengrips och andra likasinnades berättelser om livet, karriären och att arbeta för att nå framgång. I kommentarerna framkommer det att följarna finner Löwengrips arbete och liv inspirerande för dem själva och att Löwengrips liv framstår som ett slags drömliv och någonting att sträva efter. Dessutom ställer följarna frågor till Löwengrip där de vill få råd av henne gällande karriär.

Den 14 maj 2018 skriver Göteborgsmamman:

Du är magi Isabella! Det är så spännande att följa dig. Och jag tror det är många som försöker effektivisera sina vardag. Idag vill många så mycket och då gäller det att kunna planera och sålla bort sådant som tar energi och kanske till och med tid.

Heja dig! Kram <3

Det finns en stor förståelse för Löwengrip och hennes livsval och följarna verkar sträva efter att leva på samma sätt som Löwengrip gör. Det finns också en del följare som går in i direkt dialog med Löwengrip för att reflektera kring hennes livsstil och hur hon tänker kring saker och ting. I ett inlägg den 24 april då Löwengrip skriver om att hon har svårt för att stanna upp och njuta då hon når sina mål skriver Caroline följande kommentar:

Jag tänker att du visst kan stanna upp fast du har stora mål. Det handlar ju om att se och notera vad det är du GÖR eller ÄR generellt, det behöver inte ha koppling till målet. Det kan vara t.ex. ”jag valde att gå till gymmet fast jag är helt slut, för att jag vet att jag får energi av det efteråt och det är bra för mig” [...]. Jag är precis som du, kör på. kör framåt och presterar, och jag har blivit varse att kroppen inte riktigt gillar

det varpå jag har blivit mycket snällare mot mig själv och tillåter mig att se mina framgångar och tvingar mig till att känna att det är framgångar, även om min hjärna tycker att det vissa dagar bara är självklarheter att lyckas med det.”

Följaren Caroline verkar identifiera sig med Löwengrip då hon skriver “jag är en person som du”. Man får närmast bilden av att hon ser sig som en vän till Löwengrip då hon i början av kommentaren reflekterar kring vad Löwengrip skrivit och ger henne råd hur hon kan tänka kring prestationer. Kommentaren belyser det faktum att Löwengrip verkar ha ett stort inflytande på följarnas tankegångar och att följarna verkligen tar till sig och reflekterar kring vad hon anser. De till och med vill hjälpa henne och ge henne råd i frågor.

Samma dag, den 24 april 2018, skriver Mathilda:

Jag har en karriärsfråga, jag arbetar heltid på ett stort företag och får i princip bestämma mina tider själv [...]. Jag har som mål att bli en av USAs bästa daytraders. USA börserna öppnar 15.30 svensk tid och jag vill sitta hela kvällarna för att kunna lyckas. Jag är inte rädd för att jobba, jag älskar att jobba när det är min passion det gäller. Jag är som du och vill att allt ska hända gärna igår (även om jag vet att det tar tid). Hur hade du lagt upp vardagen om du var i min sits just nu? Jobba, trada, träna, äta, sambo.. Det är så mycket och jag vill få in allt utan att krascha. Har du tips?

Kram!

En annan följare jämför sig med Löwengrip och ser upp till henne så mycket att hon ber om karriärråd. Talande är att följaren Mathilda ber om tips för att undvika att “krascha”, och man frågar sig om det råder en hälsosam gruppdynamik i bloggen och kommentarsfältet. Men det att följaren ens vågat ställa en sådan fråga visar att liknande tankegångar verkar vara normala för Löwengrips följare. Löwengrip har alltså skapat en kultur eller ett forum där unga kvinnor kan uppmuntra och rådfråga varandra samt få styrka för att orka kämpa på vidare. Då man läser Löwengrips blogg och framförallt kommentarerna kan man invaggas i känslan av att “det är okej att tänka som jag, det är naturligt att vilja lika mycket som jag vill”, även om man arbetar så hårt att man är nära att gå in i väggen. Kvinnorna får stöd för sin egen

livsfilosofi eller fantasi och uppfattar att de kan fortsätta, i värsta fall kan de "egga upp" varandra och försöka bevisa för sig själva att de nog orkar ännu mer i sin strävan efter att vara bäst.

Den 14 maj 2018 skriver Sofia:

Jag har inte ditt ekonomiska läge, men förstår att jag också borde prioritera om lite mera i livet. En liten fråga, Hur hittar du självförtroendet innan du var där du är nu? Tack för att du delar med dig!

Att leva lyxigt och framstå som lyckad med mycket pengar är också eftersträvansvärt bland följarna. "Förstår att jag också borde prioritera om lite i livet" antyder att Sofia insett att hon själv inte levt som hon borde, och att Löwengrip nu fått henne att öppna ögonen för de felaktiga valen hon gjort. Det här innebär att följarna faktiskt tar in och tror på vad Löwengrip säger och att Löwengrip därmed har ett ganska starkt inflytande på en del följare. Kommentaren ovan kan tolkas som att Sofia tidigare inte tänkt som Löwengrip, men sedermera insett att prestation, framgång och förmögenhet går hand i hand. Man kan också dra slutsatsen att Löwengrips blogg väcker följarnas begär. Då hon skriver om sitt liv och vad hon gör får det följarna att vakna upp och fråga sig ifall de också borde sträva efter mer eftersom de inte har allt som Löwengrip har. Kan de känna sig nöjda när de inser att de inte är lika framgångsrika som hon?

5.3.3 Påtalande av problem, kritik

Förutom att Löwengrip inspirerar en del följare verkar en del bli både irriterade och provocerade av hennes livsstil. Den vanligaste kritiken hon stöter på gäller familjelivet och livsval. En del anser att hon arbetar för mycket, prioriterar egentid istället för familjetid och försummar sina barn. En del irriteras av att hon lever lyxliv och andra tycker om att påpeka att det är hennes eget fel att hon misslyckats med sina bolag för att hon inte är tillräckligt kompetent, och att hon borde sluta flyga för att det är dåligt för klimatet.

Den 4 november skriver Anna följande kommentar där hon ifrågasätter Löwengrips rätt att vara ledsn då hennes affärer går dåligt samtidigt som hon lever ett lyxliv:

"Kris", "gråta bakom solglasögonen", "livets tuffaste vecka" o s v. Om det är så att allt detta gäller det materiella, företag och lyxliv som gått förlorat, tror jag det är dags att få perspektiv på vad som är viktigt i livet. Tänka på sådana som verkligen har det tufft.

En del följare skriver kritiska kommentarer som denna där de ifrågasätter Löwengrips agerande eller livsstil. En del följare skriver antagligen av sig sin egen frustration på Löwengrips blogg. Att Löwengrip varit så framgångsrik och verkar ha en outsinlig energi får kanske en del att känna uppgivenhet då de inte uppnår lika mycket och presterar på samma sätt som Löwengrip. Att skriva nedlåtande kommentarer på bloggen kan vara ett sätt att känna sig bättre.

När Löwengrip åker iväg på en semesterresa med sina väninnor får hon kritik för att hon är borta från sina barn och försummar dem. En hätsk diskussion huruvida Löwengrip umgås med sina barn tillräckligt uppstår. Den 6 maj 2018 skriver Sanna:

Men saknar du inte dina barn nu när du hade dom så litet förra veckan?

Diskussionen kring Löwengrips mammaroll har stundvis en något anklagande ton då en del blogggläsare anser att hon borde umgås mer med sina barn och att hon inte borde få lämna dem på dagis när hon åker för att träna på morgonen, eller då hon låter barnflickan ta hand om dem när de är sjuka och hon själv åker till jobbet. Detta är eventuellt ett symptom på att Löwengrip lyckas vara perfekt på alla områden i livet, och då hon ibland inte är det, tycker följarna om att påpeka det. Följarna kanske får sig själva att känna sig bättre då de kan peka ut brister hos Löwengrip, och känna att hon ändå inte är så perfekt som hon framstår att vara.

Hösten 2019 uppdagas det att flera av Löwengrips bolag befinner sig i kris, och Löwengrip anklagas för att ha ignorerat problemen i bolagens ekonomi. En del av hennes följare hånar henne på bloggen:

Den 6 november 2019 skriver Anna:

Hur kan man som egenupphöjd företagare inte inse när pengarna börjar sina?? Helt ofattbart. Inte seriöst. Det verkar som om Isabella inte fattat att pengar inte växer på träd. T.o.m. de flesta barn fattar ju bättre. Och vad är det för kris?? Hon har ju orsakat den själv genom att leva totalt långt över sina tillgångar. Man fattade ju för länge sedan att luftslottet skulle spricka. Hur fattade inte Isabella det??

Personen som kommenterat framstår som och presenterar sig som en väldigt självkritisk person som siktar högt. Även om kommentaren är kritisk och nedvärderande (oberoende av om det är sant eller inte), så kan man eventuellt tolka det som en naturlig reaktion från en person med lika höga ambitioner som Löwengrip. Om man ständigt jagar framgång är ett misslyckande inte ett alternativ och därmed är det också logiskt att anklaga sig själv och andra väldigt hårt efteråt, för att man helt enkelt har svårt att acceptera att det är mänskligt att begå misstag.

Isabella Löwengrip talar om personlig utveckling, hur man förändras och bygger upp sitt liv exakt så som man vill det, och detta lyfter bloggläsaren S fram i en kommentar den 13 maj 2018:

Hej! Jag upplever att du förändrats väldigt mycket senaste 2-3 åren. Det känns som att du verkligen har tagit makten över ditt egna liv och själv bestämt dig för exakt hur det ska se ut. [...]. På något sätt får jag känslan av att du själv ser ditt egna värde och tar för dig av allt på ett helt annat sätt än för 2-3 år sedan. Jag tycker att det är svårt. Om jag tittar tillbaka två år så kan jag absolut se en STOR förändring. Jag har skaffat mig lite fler vänner, ser till att hitta på saker 3-4 gånger i veckan, jag har påbörjat en karriär inom det jag vill och klär mig oftare i det jag vill. [...] Jag vill dock mer med mitt liv. Om 1,5 år tar jag examen och vill då vara tillräcklig redo att ta mig an ett roligt jobb. Jag vill ha ett bättre självförtroende, VÅGA ta för mig mer på mitt jobb som jag älskar, våga skaffa den där drömpartnern och få roliga kompisar. Jag har så otroligt svårt för att se mitt egna värde och förstå vem jag faktiskt är. Jag vill nå min fulla potential på samma sätt som jag upplever att du gjort. HUR gör man detta?

“Man är sin egen lyckas smed” kunde beskriva denna tankegång mycket väl, någonting som Isabella Löwengrip också signalerar i sin blogg. Löwengrip ses som en stor inspiratör som får andra att “våga ta makten över sina liv” och börja arbeta

med sin passion. Men för dem som inte har lika goda förutsättningar som Löwengrip eller helt enkelt har lägre mål i livet kan läget vara helt annorlunda. Om man är en vanlig lönearbetare som inte drömmer om en karriär utan egentligen är alldeles nöjd med sitt jobb och sin familj, kan det leda till att man känner sig tvingad till att förändra, att förbättra, att ställa högre mål? Isabella Löwengrips mål är att bli världens mäktigaste kvinna. Om man istället siktar på att bli mellanchefer eller att komma in på universitetet, kanske man börjar tvivla på sig själv och vad man "borde" drömma om. Också det faktum att S i sin kommentar talar om att "skaffa den där drömpartnern och få roliga kompisar" tyder på en något förvrängd bild av vad man kan kontrollera i sitt liv. Man kan förvisso välja sin partner och sina kompisar, men att tro att man har kontrollen över allting och tänka att man ska "nå sin fulla potential" genom att också byta ut eller skaffa en ny bekantskapskrets kanske inte är helt realistiskt.

Därtill kan man konstatera att kommentaren ovan också ger bilden av att dess upphovsperson är väldigt individualistisk, liksom tonen är i Löwengrips blogg. Det verkar som att upphovspersonen lagt mycket tid på att fundera på sitt liv, vad hen misslyckats med och vad hen borde göra, och jämfört sig med Löwengrip.

Bloggläsarnas kommentarer i relation till Löwengrips texter är ett symptom på den tid vi lever i då individen står i fokus: hur ska jag nå min fulla potential, hur ska jag bli bättre, mer framgångsrik och kunna prestera mera? Som läsare reagerar man på hur självupptagna Löwengrip och hennes följare presenterar sig för att vara: de är fullt inställda på sig själva, sina egna liv och karriärer.

Det är inte möjligt att säga hur alla Löwengrips följare förhåller sig till henne och det hon skriver. Det finns kritiska kommentarer som tyder på att följare tar till sig Löwengrips tankar och ifrågasätter dem, men också sådana kommentarer som låter en förstå att en del människor inte verkar tänka kritiskt när de läser bloggen.

Exempelvis Emma skriver följande kommentar den 13 oktober 2019:

Jag är jämngammal med dig och går även jag igenom en rejäl svacka. Mycket igenkänning i det du säger, att man blir mer tacksam över det man har och

människor runt omkring en! Våldigt fina bilder på dig, det är dom äkta stunderna man minns! Och vet du, "Livet handlar inte om hur man har det, utan hur man tar det."

“Våldigt fina bilder på dig, det är dom äkta stunderna man minns!” tyder på att bloggläsaren Emma tror på att de bilder som Isabella Löwengrip lägger upp på sig själv är genuina och “äkta”, medan de i själva fallet handlar om att visa upp en glansbild och en polerad yta, vilket diskuterats tidigare. Professionellt tagna bilder där Löwengrip poserar i lyxiga märkeskläder med perfekt fönat hår och vällagd make-up kan kanske inte sägas visa upp en genuin bild av Löwengrip och hennes mående mitt under en kris, tvärtom handlar det om noga utvalda bilder som egentligen inte är genuina. De säger nästan ingenting om Löwengrip och hennes liv. Man kan alltså se en tendens till att en del följare inte verkar förhålla sig kritiskt till hur Isabella Löwengrip skriver om och presenterar sitt liv. Finns det en möjlighet att de tror på att Löwengrips livsstil är att likställas med framgång och lycka?

Det finns också följare som skriver kommentarer som Sofia, den 13 maj 2018:

Av ren nyfikenhet: Vad är det med att bli en av världens mäktigaste kvinnor som lockar dig? Vad vill du egentligen uppnå med det och vad får dig att tro att man blir lyckligare av det?

Löwengrip skriver ofta att hon vill bli världens mäktigaste kvinna och att hon vill lyckas i ung ålder. Kommentaren ovan publicerades i ett inlägg där Löwengrip berättar att hon siktar på det, och uppger som orsak att det skulle vara “coolt”. Är det så att följaren Sofia anser att Löwengrips mål att bli världens mäktigaste kvinna inte är ett eftersträvansvärt mål eftersom det baserar sig på att man jämför sig med andra för att veta hur långt man ska gå istället för att bestämma sig för vad man vill uppnå? Eller anser Sofia att Löwengrip säger att hennes mål är att bli världens mäktigaste kvinna för att det är en del av en performans, en del av en fantasi, en del av att visa upp den perfekta presteraren som når alla mål? Löwengrip skriver inte om varför hon vill bli världens mäktigaste kvinna, vad det innebär att vara världens mäktigaste kvinna eller hur hon tänker nå dit. Kan man dra slutsatsen att hon egentligen inte är seriös med sitt uttalande utan enbart skriver sådant för att branda sig själv? Det är möjligt att Sofia i sin kommentar på sätt och vis ser igenom Löwengrips ord.

Det mest iögonfallande i analysen var kommentaren där följaren Mathilda frågade om tips för hur man kan jobba så mycket som möjligt och nå sina mål utan att krascha. Man kan fråga sig om Löwengrip skapar en dynamik kring sin blogg där hon eggjar upp sina följare genom att "inspirera" dem att arbeta stenhårt utan att känna sig nöjd över saker de uppnår. Ifall Löwengrip genom sin blogg normaliserar den extrema livsstil hon lever, får följarna bekräftelse på att det är normalt att leva på detta viset. I kommentarsfältet hittar de likasinnade och får på det sättet ännu mer bevis på att de är supermänniskor som kan leva på att nå nya mål och utan att ta hänsyn till sina begränsningar.

Läsarna ser Löwengrip som en inspiratör, en idealmänniska som de själva skulle vilja vara. Men ibland framstår det som att hon gör dem besvikna: då hon inte hinner vara den perfekta mamman, den perfekta entreprenören, den perfekta kvinnan, samtidigt. Då spricker hennes fasad och en del bloggläsare påpekar att hon är en dålig mamma, eller att hon är dum som inte fattade när det höll på att gå dåligt för hennes bolag. Känner sig bloggläsarna besvikna på henne när hon inte uppnår perfektion, eftersom deras bild av henne är att hon klarar vad som helst? Finns det då en risk att också bloggläsarnas självbild och fantasi kring det perfekta livet krackelerar, att de inser att det bara är en fantasi, och att ingen av dem egentligen kommer att nå njutningen? Det finns alltid någonting som skaver, och det är kanske i sina "svagaste" stunder som Isabella Löwengrip upprör sina läsare, eftersom hon egentligen inte är så perfekt som hon vill vara.

Det är omöjligt att säga ifall bloggkommentarerna ger en sanningsenlig bild av läsarnas tankar och åsikter kring Isabella Löwengrip och hennes liv. Det går inte att säga om kommentarerna godkänns före publicering, vilket kan ge en snedvriden bild av läsarna. Dessutom är det oklart ifall det är en liten skara människor som står för majoriteten av kommentarerna, eller ifall det är många följare som brukar kommentera.

5.4 Bilderna berättar om hur framgång ser ut

Bilderna i bloggen spelar en väldigt stor roll i Isabella Löwengrips kommunikation och förstärker hennes budskap om prestationen som huvudfokus. Med hjälp av estetiskt tilltalande bilder skapar hon sin egen fantasi kring sitt liv: det är vackert, lyxigt, och tempot är högt. Det är ett talande bildspråk som bygger upp hennes persona. Hon är idealkvinnan som alltid ser bra ut, tar hand om sitt utseende, tränar, äter hälsosamt och jobbar hårt. Hennes dagliga tempo är högt och det dokumenteras i bildformat. Hon hinner med mycket och är effektiv i sin tidsanvändning. Däremot verkar hon ändå aldrig ha så bråttom att hon inte skulle ha tid att alltid se snygg och välvårdad ut. Då hon skriver att dagen är intensiv och hon arbetat i 12 timmar, hunnit träna och gå på en middag och samtidigt poserar leende, vacker och harmonisk bekräftas den mentala inre bilden av att hon verkligen klarar av allting och trots stress och ett intensivt program kan se så lugn och glad ut. Bilderna är otroligt viktiga för att skapa mentala, inre bilder av Löwengrips liv och de *bekräftar och illustrerar* den bild som Löwengrip målar upp i textformat.

Det finns också en humanare bild av Isabella Löwengrip som endast syns i bilderna. I bloggtexterna framstår hon som otroligt disciplinerad medan man i bilderna kan skymta en "vanlig" person som är osminkad och ligger hemma på soffan med sina barn en fredagskväll. Detta medför att följarna kan relatera till henne även om de inte själva lever samma slags liv. Då får läsarna också en skymt av den "genuina" Isabella, som mer framstår som en vän än en kändis.

(Bild: Isabella Löwengrip, 2019)

Bilden är från 14 maj 2018 och bildtexten lyder: *Nu sover barnen och jag ska sätta mig och förbereda veckans tre tal inför en massa människor. Ska göra en kopp te och ta fram färska bär.* Denna bild visar upp Isabella Löwengrip i en hemmamiljö, utan smink och fixat hår och därmed känns den mer genuin. Hon poserar inte, småler och ser aningen trött ut. Bilder som denna gör att Löwengrip framstår som "mer verklig" för sina följare, då hon vanligtvis ser väldigt fixad ut och poserar framför en fotograf.

Det är också talande att Löwengrip dominerar bildinnehållet väldigt tydligt då cirka hälften av bilderna i bloggen föreställer henne (av de 317 bilder som analyserades föreställde 153 bilder Löwengrip). Förutom att det antagligen hänger ihop med hennes varumärke- och marknadsföringsstrategier kan man säga att hon skapar en fantasi med sig själv i fokus; i en fantasi som kretsar kring prestation och framgång sätter man alltid sig själv i fokus. Hur man ser ut, hur man klär sig, vad man äter, hur man tränar, vem man umgås med, hur man bor, hur mycket man jobbar, i vilken miljö man jobbar, hur ens barn växer upp - allting spelar en roll och ska leva upp till den standard man satt för att man ska känna att man presterar på topp i sitt liv - på alla plan.

Då man utför en semiotisk analys av bloggbilderna kan man konstatera att de ger sken av *ett vanligt liv*. Denotativt kan man alltså konstatera att bilderna visar hur man kan leva ett liv, hur man kan se ut, hur man klär sig, hur man jobbar och hur man tillbringar sin tid. Det är ett liv som visas upp i bilderna, men den konnotativa aspekten av analysen är naturligtvis att det inte bara är ett liv, utan Isabella Löwengrips liv. I bildspråket kan man urskilja en myt om den moderna kvinnan och vägen till framgång: framgång kan likställas med ett liv i lyx, utseendefixering, ett hälsosamt leverne, att ständigt prestera och aldrig vila, värna om personlig utveckling och aldrig ge upp. Bilderna målar effektivt upp vad framgång innebär i dagens läge och sätter upp ramarna för andra - ifall man inte lever som Isabella Löwengrip kan man inte sägas vara framgångsrik.

Till sist kan man ändå konstatera att Löwengrips texter ibland går emot hennes bilder. Då Löwengrip skriver om en fullpackad arbetsdag med lite sömn, besvärliga barn, missade flyg eller konflikter på jobbet utgör bilderna ofta en kontrast till texten då fotona på Löwengrip är harmoniska och vackra. Detta utgör en paradox som ger läsaren en motstridig inre bild av vad Löwengrips liv och fantasi egentligen går ut på.

5.5 Prestationen som symboliskt objekt

För att gå ett steg tillbaka från fantasin och förstå helheten behöver vi också undersöka subjektet och det symboliska objektet enligt de teorier av Lacan som presenterades i teorikapitlet. Lacan beskriver subjektets tillvaro som ett konstant tillstånd av brist, och subjektet försöker komma över denna känsla av tomhet på olika sätt. Subjektet försöker uppfylla sig själv genom diverse objekt eller "det symboliska objektet", som alltså representerar avsaknaden av njutning i subjektet.

Subjektet är å ena sidan Isabella Löwengrip, å andra sidan alla kvinnor som hon representerar. Kvinnorna hon representerar är blogggläsarna: unga, ambitiösa kvinnor med eller utan familj och med sikte på att göra väl ifrån sig i fråga om karriär, livsval, familj och fritid. Subjektet saknar tid för att lyckas prestera mer och bättre i alla situationer i livet. Dessutom saknar subjektet en mer jämn balans mellan arbete och

fritid i den hektiska vardagen. Det mest framträdande symboliska objektet är prestationen och perfektionen i allting subjektet gör, och att man uppnår alla mål man sätter upp. Andra symboliska objekt för subjektet är självdisciplin och effektivitet.

Subjektet hindras från att känna sig fullkomlig eftersom hon alltid känner att hon underpresterar och att hon alltid kunde göra lite mer och lite bättre. Detta resulterar i att subjektet aldrig kan vara helt nöjd med sin insats, också i sådana fall när hon gjort sitt allt eftersom hon redan har siktet inställt på nästa mål och måste rusa vidare. Subjektet slits också mellan sina ambitioner att prestera på topp på jobbet och vara den bästa tänkbara föräldern för sina barn. Misstag, tillkortakommanden, att förlora kontrollen över sitt liv, utmattning, en sämre självdisciplin och att vara tvungen att bortprioritera barnen är alla hot mot subjektets känsla av att känna sig hel.

Är Löwengrip en realistisk fantasi eller representerar hon enbart en slags supermänniska, en "icke-människa" utan några gränser? Är hon de facto någon hon själv drömmer om att vara? Är fantasin istället ett försök för hennes egen del att bli den hon drömmer om att vara? Löwengrips strävan efter att stå ut ur mängden och nå dit ingen annan tidigare nått, kan ses som performativa handlingar av att göra femininitet, som Strömbäck et al (2014) lyfte fram i sin forskning som presenterades tidigare. Perfektionism och självkontroll är starkt förknippade med idén om strävan efter en individualiserad feminin subjektivitet.

Då genus ses som performativt kan man konstatera att kvinnor lär sig att behaga andra och sträva efter perfektion. Våra performans producerar fram oss som individer och strävan efter perfektion är ingenting vi valt medvetet, eftersom performansen är bortom vår kontroll. Jag anser att detta kan vara en orsak till att unga kvinnor dras till Löwengrips blogg då kvinnor känner att de måste vara framgångsrika och självkontrollerande, konstant jobba mot nya mål och en bättre version av sig själva. Som kvinna har man inte chansen att känna sig nöjd eftersom man är ett pågående projekt av självförbättring. Att se på sig själv och sin kropp som ett ständigt projekt lyfte jag redan fram i kapitlet om tidigare forskning. Löwengrips fantasi fungerar då som en källa för inspiration och gemenskap med andra.

Då Judith Butler (2007, s. 77) slår fast att genus är performativt och därmed också skapar den identitet som den påstås vara, ställer jag mig frågan om Löwengrips fantasi på samma sätt är en performativ handling.

Isabella Löwengrip stimulerar begäret hos sina följare genom att konstruera en mytologi runt sitt liv. Mytologin är en social fantasi, och hennes följare konsumerar hennes liv. Samtidigt känner följarna avsaknaden av ett likadant liv som Isabella har, och därför fantiserar de om att leva som hon gör. Enligt Lacan och Žižek byggs begäret upp av en evig jakt på den omöjliga njutningen. I fantasin kring det perfekta livet utlovar föremålet för begäret ett möte med njutningen. När följarna konsumerar Isabella Löwengrips blogg drömmer de samtidigt om att vara som hon och att ha alla de egenskaper hon har. Följarna gör så gott de kan men kommer aldrig att uppnå njutning.

Subjektet (Isabella Löwengrip) kan aldrig få det hon innerst inne längtar efter. Žižek (Žižek i Glynos, 2001, 201-202) argumenterar för att det är ouppnåeligheten i njutningen som gör subjektet tomt. Ifall subjektet i något skede hade förstått vad fantasin egentligen handlar om, skulle hen drabbas av en outhärdlig ångest eftersom subjektet då skulle uppleva bristen av bristen (the lack of the lack). Och enligt Glynos är detta paradoxen som fantasin upprätthåller: den upprätthåller subjektet som ständigt begärande genom tanken på njutning. Njutningen, *jouissance*, är den njutning som subjektet upplever när hen upprätthåller sitt begär. Detta innebär att njutningen oftast kan ses som ett slags lidande: man längtar ständigt. (Glynos, 2001, s. 201-202). Isabella Löwengrips följare känner alltså njutning samtidigt som de upprätthåller sitt begär att leva som hon. Denna njutning ligger nära ett slags lidande då Löwengrips fantasi närmast kan beskrivas som en ouppnåelig dröm. Även om bloggläsaren beundrar och begär ett liv som Löwengrip och gör sitt bästa för att leva så, kommer bloggläsaren ändå att lida eftersom njutningen aldrig kommer att uppnås. Löwengrips fantasi är lockande eftersom hon är otroligt privilegierad: hon kan lägga fullt fokus på det enda hon bryr sig om, det vill säga bolagen och barnen, eftersom hon inte behöver lägga sitt fokus någon annanstans. Löwengrip representerar idealet för en ung, nordisk kvinna som inte vill välja mellan karriär eller familj. Löwengrip signalerar att det nog går, bara man jobbar hårt och aldrig ger upp.

Dock är det viktigt att komma ihåg att det bara handlar om en blogg. Löwengrip bestämmer själv om vad och på vilket sätt hon skriver, och mycket handlar antagligen om att få uppmärksamhet, skapa ett starkare brand och nå ut till flera personer. Trots att mycket kan tänkas vara en performans eller en fasad, måste man ändå ta i beaktande att Löwengrip har stor makt över sina följare. Hur Löwengrip väljer att skriva om sitt liv påverkar läsarnas sätt att reflektera över sina egna liv. Utgående från kommentarerna kan man konstatera att en del tar Löwengrip väldigt seriöst, och ser på henne som en mentor, medan andra förhåller sig rätt så naivt till henne och skriver "innehållslösa" kommentarer, önskar henne en bra dag eller säger att hon är grym. Sedan finns det en kritisk grupp som kritiserar och påpekar när hon gör fel. Även om kommentarerna bara är en fingervisning om vad läsarna egentligen tycker om Löwengrip, är det klart att de måste påverkas i någon mån, högst antagligen på ett omedvetet sätt. Det är i vårt undermedvetna som våra fantasier skapas och gror och läsarna kanske inte alltid kan genomsåda Löwengrip och hennes prestationsperformans. Löwengrips livsstil ses av många som alldeles för extrem, men kanske de verkligen, omedvetet, ser det som någonting att sträva efter?

5.6 Delvis delad, delvis privat fantasi

Ytterligare en intressant aspekt av ämnet är huruvida fantasin är delad eller individuell. Glynos och Stavrakakis diskuterar skillnaden mellan individuella och kollektivt delade fantasier, hur ser förhållandet mellan dessa ut och vilken effekt har de på social praxis? Glynos och Stavrakakis frågar sig ifall individuella fantasier kan förstärka eller lösa upp kollektivt delade fantasier och hur individuella fantasier kan utvecklas och bli en gemensam fantasi för flera personer. (Glynos & Stavrakakis 2008, s. 270).

Man kan konstatera att det verkar vara frågan om en delad fantasi för en del av följarna, eftersom det i kommentarerna kommer fram att följarna ser Löwengrip som en inspirationskälla och strävar efter att anamma hennes livsprinciper. Det är frågan om en individuell fantasi som byggs upp av Isabella Löwengrip och som sedan utvecklats och blivit en delad, gemensam fantasi för en del av hennes följare. Det är klart att det är Löwengrip som dikterar upp sin egen fantasi, men eftersom följarna

ser henne som en vän eller mentor anammar de sedan hennes tankegångar och känner att de är en del av en större helhet tillsammans med likasinnade. Jag anser att detta tar sig till uttryck i tonen i kommentarsfältet där Löwengrips följare diskuterar, rådfrågar och uppmuntrar både varandra och Löwengrip i livspusslet. Det verkar inte som att Löwengrip påverkas av följarna och den gemensamma fantasin eftersom Löwengrip är en mediepersonlighet som antagligen driver sin blogg i första hand utifrån affärsstrategiska målsättningar. Dessutom är Löwengrip passiv i kommentarsfältet och går nästan aldrig in i en direkt dialog med sina följare.

Även om fantasin verkar vara delad för en del av bloggläsarna finns det också, som tidigare nämnts, en hel del negativa och kritiska kommentarer. Utifrån det kan man därför konstatera att en del följare inte upplever en delad fantasi med Löwengrip. Deras motiv för att läsa bloggen är möjligtvis andra, men det kommer inte fram i min undersökning.

Frågan om en delad fantasi och en känsla av samhörighet bland läsarna och Löwengrip skulle vara intressant att forska vidare i.

5.7 Slutsatser

Avslutningsvis sammanfattar jag resultaten i min undersökning genom att svara på de forskningsfrågor jag ställde i början av avhandlingen.

En hurudan slags fantasi bygger Löwengrip upp kring sin livsstil?

Isabella Löwengrip bygger upp en fantasi som bygger på det eviga jagandet (och avsaknaden av) njutning. Fantasien går ut på att prestera, ställa upp och nå mål, vara passionerad och arbeta hårt, leva disciplinerat och tidseffektivt samt att inte slösa bort sin tid på icke-meningsfulla aktiviteter. Man kan aldrig ge upp för man är en supermänniska som inte behöver sätta några gränser, tvärtom, så kan man gå över dem för att uppnå sina mål. Det handlar om att "allting är möjligt om man vill tillräckligt mycket".

Med vilka medel bygger Löwengrip upp denna fantasi?

Löwengrip skapar en illusion kring att prestationer är det viktigaste i livet och att ens värde sitter i prestationerna. Prestationerna och känslan av lyckan är tätt sammanflätade och skapar en illusion av att man till slut kommer att uppnå någonting tillräckligt stort, som kommer att få en att känna tillfredsställelse. I sin blogg framstår Löwengrip som en vän för läsarna och hon delar med sig av sitt "riktiga jag" då hon delar bilder på sitt hem, sina barn och osminkade ansikte en söndag morgon. Hon talar om sina problem och sitt liv på ett sätt som gör att hon framstår som riktig, och inte som en "bloggpersona".

I kapitlet om tidigare forskning diskuterade Petersson McIntyre hur svenska bloggare arbetar för att framstå som autentiska och tillförlitliga för sina läsare. En viktig aspekt är mycket visuella element som att de visar sig utan smink, men också emotionella då bloggarna berättar om mentala problem och negativa händelser. En av bloggarna uttryckte sig på följande sätt; "ju bättre de tror att de känner mej, desto mer tillförlitlig framstår jag som". (Petersson McIntyre, 2020, s. 64-65). Också Löwengrip använder sig av dessa metoder då hon visar upp sitt "sanna jag" och publicerar bilder på sig själv i morgonrock, utan smink och berättar att hon börjat lida av togskräck och får ångest av att vistas i offentliga miljöer. Petersson McIntyre diskuterade också att bloggarna utelämnar mycket från sitt liv, till exempel sådant som inte "passar in" i den polerade bilden av familjelivet. Petersson McIntyre konstaterar att det handlar om en blogg-identitet som är en skapad persona. (ibid) Med hänvisning till den tidigare forskningen kan jag också dra slutsatsen av att Löwengrip också visar upp en mer polerad sida av sig själv och sitt liv, med en del undantag för att framstå som genuin inför sina läsare.

En annan viktig aspekt är de återkommande paradoxerna som gömmer sig i fantasin. Löwengrip skriver om att hon lever extremt hälsosamt men hon måste också ta till medicinering för att hantera sin stress och ångest. Löwengrip skriver om sina fullspäckade dagar och att hon kräcks efter ett möte men samtidigt ser hon harmonisk och välsminkad ut på bilderna.

Är fantasin privat eller delad?

Isabella Löwengrip har byggt upp en individuell fantasi som förstärker den kollektiva, delade fantasin bland blogggläsarna. Då Löwengrips fantasi ter sig som lockande för

läsarna, anammar de delar av hennes personliga fantasi. En del bloggläsare tar däremot avstånd från fantasin.

Varför är Löwengrips livsstil som bygger på prestation lockande för unga kvinnor?

Löwengrip beskriver en livsstil som läsarna drömmer om, men som de aldrig kan uppnå. Detta eftersom Löwengrip är en blogg-persona och det är ett fiktivt liv som gestaltas i bloggen. Löwengrip kan närmast ses som en blandning av en människa och en maskin då hennes liv inte kan ses som en realistisk återgivning, utan snarare en förskönad bild. Det är ändå lockande för läsarna att konsumera denna fantasi, och därmed också se livsstilen som en inspiration och ett mål att sträva efter. Som Petersson McIntyre (2020) kommit fram till, så intresseras bloggläsare av att läsa om sådant som inte är verkligt, eller sådant som gränsar mellan verklighet och en förbättrad, fiktiv variant. Liknande tendenser kan eventuellt skönjas i min forskning.

Löwengrip matar sina följare med budskapet om att allting är möjligt, vilket läsarna ser som motiverande. Ett exempel är de förändringsprocesser som Löwengrip berättar om i bloggen (hur hon levde tidigare och vad hon förändrat för att bli en mer "lyckad" variant av sig själv). Detta skapar ett begär hos läsaren - sådär vill jag också vara.

Eftersom Löwengrips livsstil framstår som paradoxal innebär det att följarna i grund och botten egentligen inte vet vad fantasin går ut på. Detta kommer till uttryck då Löwengrip skriver en sak, men sedan agerar emot det. Exempelvis brukar Löwengrip säga att hon delar in sitt liv i tårtbitar och att hon är nogga med att reservera tid för återhämtning efter mycket jobb. Men hon går ändå emot sina egna principer kring att vara hälsosam och eftersträva balans när hon skriver att hon måste "jobba med inställningen" efter en natt av fyra timmars sömn, och när hon genomgår en kris skriver hon att hon måste arbeta sig ur den trots kraftig ångest och sömnproblem. Detta signalerar inte balans utan budskapet är egentligen att man kan och till och med måste strunta i vad ens kropp och psyke behöver för att lyckas. Löwengrip signalerar dessutom att detta är hennes vardag: det finns ingen tid att stanna upp och reflektera. Detta tankesätt är lockande för unga kvinnor. Då någon annan (Löwengrip) berättar för dem att det är okej att gå över sina gränser för att nå sina mål får de den bekräftelse de behöver

Hur förhåller sig bloggläsarna till Löwengrips livsstil?

Det är sannolikt att bloggläsarna i någon mån jämför sig med Löwengrip.

Bloggläsarna ser Löwengrip och hennes livsstil som en referenspunkt dit de kan återkomma då de funderar, utvärderar eller planerar sitt liv. Oavsett om bloggläsarna till synes förhåller sig positivt eller negativt till Löwengrips livsstil, verkar det ändå som att de jämför sig med henne. "Har jag varit tillräckligt effektiv?" "Är mina karriärplaner tillräckligt ambitiösa?" "Borde jag stiga upp tidigare så att jag också hinner träna före jobbet?". Det är lockande att jämföra sitt eget liv med Löwengrips eftersom hennes liv framstår som så enkelt och så självklart: det är slipat in till minsta detalj, förskönat, effektiverat, meningsfullt och framförallt så framstår Löwengrip som framgångsrik och lycklig.

6 Avslutning

6.1 Diskussion

En av de största frågorna som väcktes under analysens gång var mitt val av forskningsobjekt. Skulle en man någonsin granskas på samma sätt, lika ingående, som jag har valt att granska Isabella Löwengrip? Är det möjligt att hela min granskning i själva fallet är kontraproduktiv? För att vara framgångsrik och göra pengar i dagens värld krävs stora uppoffringar och jag antar att Isabella Löwengrips livsstil ingalunda avviker väldigt mycket från andra affärspersoners livsstil. I intervjuer brukar Löwengrip ofta säga att ifall hon vore en äldre man skulle ingen ifrågasätta att hon har hemhjälp, men eftersom hon är en ung kvinna och dessutom mamma provoceras många av hennes livsstil. Jag tycker att det här är en central fråga att lyfta upp till diskussion: har jag valt att kritiskt granska Löwengrip och hennes livsstil för att hon är en kvinna som ibland uppfattas som provocerande? Skulle jag ha granskat en man?

Jag anser att det finns skäl att lyfta upp den performativitetsteori av Judith Butler som jag skrivit om tidigare. Vi skapar och formar kön genom handlingar, och det är genom görandet som vi upprätthåller föreställningar kring kön. Performativiteten upprepas och det medför att vi skapar mönster som gör att en man uppfattas som en man och att en kvinna uppfattas som en kvinna. Avsikten med min forskning var enligt mig relevant men jag frågar mig ändå om den på riktigt bidrar till någonting konstruktivt i debatten kring kvinnor, prestationsångest och utbrändhet. Finns det en risk att den närmast kan ses som en anklagelse mot Löwengrip och hennes extrema livsstil? Uppstod mitt intresse för Löwengrips och jargongen i hennes blogg på grund av att hon är kvinna?

Däremot är det naturligt att Isabella Löwengrip och hennes blogg är föremål för granskning eftersom den existerar. Bara det faktumet att Löwengrip skriver mycket om sin karriär och extrema livsstil gör henne intressant eftersom det inte finns många affärskvinnor som bloggar och antagligen ännu färre affärsmän som gör det. Det har visat sig vara svårt att hitta statistik över andelen kvinnliga och manliga

bloggare, men då man tittar på topplistan över de mest besökta bloggarna i Sverige kan man konstatera att kvinnorna har en förkrossande majoritet.

I dagens läge får en viss typ av kvinnor, de "starka" kvinnorna som ses som framgångsrika och som stora inspiratörer, mycket uppmärksamhet. På sociala medier hyllas de, och ses ofta som exempel på att kvinnor faktiskt kan gå långt och bli framgångsrika, bara de jobbar tillräckligt hårt. Det här innebär också att andra kvinnor som inte går lika långt eller tjänar mycket pengar, ses som motsatsen, som "svaga". Att lyfta upp och hylla starka kvinnor är inte vägen mot ett mer jämställt samhälle, eftersom man enligt detta resonemang kan förbise diskriminering av kvinnor som en orsak till ojämställdhet i arbetslivet. Att lyfta upp de kvinnor som "lyckas" är att berätta för andra kvinnor att de helt enkelt inte är lika bra, och att felet ligger på dem och att det inte handlar om ett strukturellt, samhälleligt problem. (Åkestam, 2018). Med denna tanke i bakhuvudet, var det då rätt beslut att välja att granska Isabella Löwengrip?

En annan fråga som väcktes tidigt i processen var sanningshalten i Isabella Löwengrips blogg. Hur mycket av det hon skriver är verkligen sant, och hur stor är andelen material som kan sägas vara förskönat eller förvrängt? Är Löwengrip ärlig då hon skriver om sitt liv, eller handlar det om att provocera för att locka till sig läsare? Vad har Löwengrip för eventuella baktankar med sin blogg? Frågorna är inte möjliga att svara på utgående från mitt material, men med hänvisning till tidigare forskning och mina egna resultat kan man konstatera att Löwengrip troligtvis delvis förskönar sitt liv och ibland säger det ena, med gör det andra. Det är helt enkelt svårt att få grepp om vad som är sant och vad som inte är lika sant. Detta kan också vara en orsak till fantasins dragningskraft - den är aningen mystisk och läsaren känner att hen inte helt förstår sig på Löwengrip. Därför känns den kanske lockande då man inte säkert kan veta om Löwengrip verkligen menar allt som hon skriver eller inte.

Ifall utgångsläget är att Löwengrip delvis hittar på det hon skriver, ställer man sig frågan ifall hon skriver det för att bekräfta sin egen självbild och därmed också sin egen identitet. På sociala medier skapar man och omformar sin egen identitet, och bloggen kanske snarare ger ett uttryck av hurdan hon vill vara själv, och hur hon vill framstå. Är det då så att hennes läsare också bekräftar sin egen självbild och sin

personlighet genom att läsa hennes blogg? “Jag läser Isabella Löwengrips blogg, och därmed kan jag sägas vara en sådan här person”. Löwengrips blogg och hela hennes självbild framstår i vissa fall som en performans. Den performativa presentationen av jaget på bloggen fungerar eftersom jaget föds i kommunikationen med bloggläsarna. Läsarna skapar alltså bloggen tillsammans med bloggaren. Detta har Noppari och Hautakangas (2012) även skrivit om. Ifall Löwengrip bekräftar sin egen självbild genom bloggen, kanske andra också upplever henne som den hon vill vara, och därmed måste hon själv också leva upp till de kraven som följer. Detta resonemang är ändå ingenting min forskning kan ta ställning till, men för framtida forskning vore det en intressant aspekt att undersöka.

6.2 Problematisering

I forskning är det viktigt med god reliabilitet och validitet för att resultaten ska kunna generaliseras. (Larsson, Østbye, 2004, s. 120). Med validitet avses att man i sin forskning mäter det man avser att mäta. Reliabilitet handlar om tillförlitligheten och kvaliteten i insamlingen av materialet, bearbetningen och analysen. (Larsson, Østbye, 2004, s. 40).

Validiteten i min forskning kan ses som god då jag använt mig av ett kodningsramverk för att strukturera materialet och analysen. Kodningsramverket utgår i sin tur från mina forskningsfrågor, vilket visar att jag mätt det som jag avsett att mäta. Inom den kvalitativa innehållsanalysen kommer validiteten av att tolkningen av materialet är konsekvent och förstås på samma sätt av människor med samma bakgrund, samt att forskaren inte påstår att den egna tolkningen är den universala tolkningen av materialet, utan att den är gjord på basis av forskningsfrågorna. Det här kommer man fram till genom att endera själv omkoda samma material efter en paus på några dagar, eller så ber man någon annan koda materialet enligt ens ramverk. (Schreier, 2012) Jag har varit tydlig med att mina resultat endast strävar efter att svara på mina forskningsfrågor, och jag har inte försökt generalisera mina svar.

Angående kodningsramverket gick jag igenom materialet flera gånger (totalt 3) för att inte missa någonting relevant och för att tolkningen av materialet skulle vara konsekvent. För att nå validitet måste också kategorierna som man kommer fram till under analysen verkligen komma från materialet. Man kan alltså inte börja analysen genom att skapa kategorier och sedan med tvång passa in tolkningen av materialet till dessa kategorier. De ska stödja varandra. (Schreier, 2012). Eftersom jag skapade mina huvudkategorier utgående från både bakgrund och material anser jag att tolkningen av materialet passar in i kategorierna. Jag var dessutom konsekvent med att definiera kategorierna (namn och beskrivning), vilket också innebär att betydelsen i en kategori hållits konsekvent och inte förändrats under analysens gång. Därmed kan jag konstatera att jag gjorde mitt bästa för att garantera en god validitet i forskningen.

Gällande reliabiliteten finns det en risk med att jag som forskare tolkat in för mycket av mina egna subjektiva slutsatser i analysen, då jag som tidigare redan nämnt har läst Isabella Löwengrips blogg i flera år. Å andra sidan kan min bakgrundsinformation också ha lett till att jag kunnat tolka materialet bättre än en person som inte skulle ha känt till Löwengrips blogg sen tidigare. Den här avhandlingens hermeneutiska ansats som bland annat går ut på att man som forskare är medveten om sin egen förförståelse kan ändå sägas ha bidragit till en god reliabilitet.

Gällande materialet upplevde jag det som betydligt svårare att analysera bloggtexterna än kommentarerna. Man märkte att bloggtexterna stundvis var opersonliga och ibland rätt så innehållslösa. Det var mest referat av Löwengrips dagar, vad hon gör, vad hon borde göra, vad hon vill göra och vad hon aldrig skulle göra. Bloggkommentarerna kändes mer genuina och det var enklare att hitta det viktiga i kommentarerna. Löwengrips egna texter kändes ibland svåra att tro på och tolka.

Valet av material och metod kan också diskuteras. En av mina forskningsfrågor "Varför är Löwengrips livsstil som bygger på prestation lockande för unga kvinnor?" anser jag att inte direkt går att svara på utgående från materialet. Jag anser ändå att den forskningsfrågan hör till de mest relevanta aspekterna av hela

forskningsproblemet, och därmed känns det i efterhand motiverat att påpeka att jag kunde ha utökat materialet med intervjuer med blogggläsare. De kommentarer jag analyserat i anslutning till blogginläggen kan inte sägas ge en tillräckligt djupgående eller sann bild av blogggläsarnas förhållande till Löwengrip. Med tanke på att jag inte kunde ta reda på information om vem som kommenterar, ifall kommentarerna modereras eller ifall det är "de som skriker högst" som hörs, så är kommentarerna som informationskälla inte tillräckligt tillförlitliga.

Så här i efterhand kan jag konstatera att det hade varit klokare att samla in ett mindre material från bloggen och istället ha kompletterat undersökningen med några kvalitativa intervjuer med blogggläsare för att få en djupare inblick i läsarnas förhållande till Löwengrip och hennes liv. De nuvarande resultaten löper en liten risk att vara för subjektiva då jag som forskare eventuellt kan ha läst in mina egna personliga tankar mellan raderna av materialet. Därmed är det motiverat att föreslå en fortsatt forskning inom området med en annan metod och ett annat material.

En viktig poäng i slutet av analysen är att Isabella Löwengrips blogg i denna avhandling inte ska tolkas som en presentation av hennes liv. Resultatet som presenteras baserar sig på material från två olika tidsperioder från 2018 och 2019. Jag bör därför påpeka att hennes blogg och hennes livsstil kanske är någonting annat i dag, något som inte framkommer i denna avhandling.

6.3 Resultatens betydelse

Mina resultat är specifika för mina forskningsfrågor och infallsvinklar, och kan därmed inte generaliseras att gälla för bloggare och blogggläsare överlag.

Med hänvisning till den tidigare forskningen som gjorts inom ämnet anser jag att min forskning och mina resultat har en viss betydelse eftersom ingen tidigare har kombinerat den teoretiska aspekten av fantasier, begär och njutning med bloggar, bloggare och blogggläsare eller sociala medier överlag. Jag anser därför att mina resultat är av viss betydelse. Till en viss grad kan man förklara varför Isabella Löwengrips blogg är framgångsrik och varför hennes fantasi framstår som lockande för blogggläsare med hjälp av resultaten i denna avhandling.

I flera avseenden liknar mina resultat de slutsatser från olika undersökningar som presenterades i kapitlet tidigare forskning. Exempelvis Mia Lövheims (2011a) konstaterar i sin forskning att bloggskribenternas självrepresentation via bloggen utmanar konventioner och diskurser, och att fokus ligger på självständighet och frihet. Detta kan jag också konstatera att syns i mina resultat. Isabella Löwengrip utmanar konstant konventionerna gällande hur det är att vara en ung mamma med karriär. Löwengrip går sin egen väg och kan sägas skapa sina egna diskurser kring föräldraskap, karriär och livsstil.

I Lövheims studie (2011a) lyfts bloggarens förhållande till läsarna upp. Enligt Lövheim visar bloggarens sätt att fråga, svara på kommentarer och dela sina tankar och beslut med läsaren att bloggaren är en person som värdesätter läsarens åsikter och någon som läsaren kan identifiera sig med och lita på. Då man jämför detta med Isabella Löwengrips sätt att kommunicera med sina läsare, framstår kommunikationen däremot som mer enkelriktad. Löwengrip skriver till sina läsare, och läsarna kommunicerar tillbaka till henne. Men då man läser kommentarerna ser man inte att Löwengrip skulle interagera med sina läsare, och hon svarar på frågor mycket sparsamt. Detta är en intressant ny aspekt av förhållandet mellan bloggare och bloggläsare. Kan man säga att Löwengrip kommunicerar mindre med sina följare än andra bloggare och hur påverkar det isåfall förhållandet mellan parterna?

I en annan studie av Lövheim (2011b) konstaterar hon att bloggar fungerar som diskussionsforum för unga kvinnor. När bloggare skriver om sina personliga erfarenheter och åsikter medför det att de unga kvinnorna som läser bloggen reflekterar över frågorna som kan forma deras värderingar och normer. Lövheim konstaterar att bloggare och deras läsare kollektivt formar ett etiskt utrymme med potential att omarbete de värden och normer som bygger upp unga kvinnors liv i dagens samhälle, och i detta avseende kan jag dra paralleller till mina resultat där Löwengrip och hennes läsare delar en fantasi och skapar ett forum för inspiration och utbyte av tankar och erfarenheter. Jag framhåller också att Löwengrips attityd som går ut på att hon gör vad hon vill utan att bry sig om vad andra tycker (exempelvis att hennes drömmar är ouppnåeliga, att hon är för självsäker eller inte tillräckligt smart), också är en viktig del av gemenskapen på bloggen. Löwengrip tar

avstånd från den samhälleliga normen att kvinnor inte ska ta så mycket plats och att de inte kan lyckas med sina karriärer på samma sätt som män, och det formar följarnas tankegångar. Löwengrip skriver om sitt liv som entreprenör och förälder mitt i karriären, men hon poängterar inte hur det är att vara kvinna mitt i karriären. Samtidigt är hon ändå "kvinnlig" i avseende att hon fokuserar på sitt utseende. Hela diskursen kring att göra karriär som kvinna formas om i Löwengrips blogg då hon själv bestämmer att hon klarar av vad som helst, och det formar i sin tur också följarnas tankegångar och värderingar.

Mina forskningsresultat kan också kopplas ihop med Petersson McIntyres (2020) forskning om svenska influencers. Hon lyfter upp nyliberalismen och tanken kring det entreprenöriella subjektet (entrepreneurship of the self) som en del av influencerfenomenet. Löwengrip framstår som det ideala nyliberala subjektet som är självständig, en mästare på självdisciplin och konstant på jakt efter kontroll över sitt egna liv.

Mycket av det som kommer fram i den tidigare forskningen jag lyft upp, syns också i mina egna resultat. Förutom att det teoretiska ramverket innebär en annan aspekt på fenomenet, är resultaten ändå ganska lika. Det som däremot kan sägas vara nytt i mina resultat är förhållandet mellan Löwengrip och hennes följare. Löwengrip framstår som en auktoritet, vars åsikter inte rubbas av vad andra tycker och tänker. Löwengrip dikterar "villkoren" för sin egen fantasi, som kollektivt förstärks bland följarna. Kommunikationen mellan följarna och Löwengrip känns mer ensidig jämfört med resultaten i tidigare forskning. Medan andra resultat pekar på att influencern är aktiv och själv kommunicerar med sina följare och svarar på kommentarer, kör Löwengrip sitt eget race. Hon är så att säga "immun" mot följarnas kritik, frågor och beröm. I kommentarsfältet är det snarare följarna som tillsammans för en dialog, och inte en dialog som skulle utgöras av Löwengrip och följarna.

Det här betyder att följarna formar sina egna fantasier, utgående från Löwengrips fantasi som skapar en tydlig diskurs i hela bloggen. Interaktionen kring fantasin är alltså låg mellan Löwengrip och följarna, men hög följarna emellan. En annan väsentlig aspekt i min undersökning är den jämförande aspekten: Löwengrip utgör

en referenspunkt för följarna och de jämför sina liv med hennes, därefter kan de bedöma ifall de har "lyckats" eller inte.

Slutligen vill jag ännu lyfta upp fantasins paradoxer och de motsägelser som framkommer öppet i bloggen. I den tidigare forskningen kring bloggar har de kontraster som byggs upp av bloggaren inte uppmärksammats.

6.4 Förslag på fortsatt forskning

En brist i min egen forskning är att materialet kan definieras som andrahandsmaterial. Det är text och bilder som tolkats, och därför anser jag att man skulle kunna gå djupare in på ämnet genom att intervjua bloggläsare samt Löwengrip. Det vore väldigt intressant att forska i vad bloggläsarna själva upplever att gör Löwengrips blogg lockande att läsa, hur de upplever känslan av community och hur de påverkas av bloggen. Känner de en större press på att prestera, nå sina mål och kräva mer av sig själva? Kan detta kopplas ihop med Löwengrips blogg? Hur ser Löwengrip själv på bloggen och dess budskap? Hur stor andel av det hon skriver är sant? Att kombinera både läsarna och bloggaren i samma studie skulle ge svar på många frågor som dykt upp under studien.

I inledningen lyfte jag upp frågor kring prestation, sociala medier och välmående. Det vore intressant att undersöka sambandet mellan prestationsångest och sociala medier, även om det är svårt att mäta hur direkt effekten av exempelvis Löwengrips blogg skulle påverka en läsares mående och tankegångar på ett mer konkret sätt.

Överlag skulle forskning kring förhållandet mellan bloggare och deras följare vara värt att undersöka mer grundligt. Hur kan det komma sig att man som läsare kan följa en (i teorin) helt främmande människas liv, varje dag under flera år? Hur upplever läsaren att förhållandet till bloggaren är? Hur trovärdig är bloggen? Hur djupt är förhållandet och hur upplevs det av själva bloggaren?

Jag upplever mitt val av teori som aningen begränsade under avhandlingens olika skeden. Jag anser att teorin som utgångspunkt för forskningen var till stor hjälp, men att teorin i presentationen av resultaten eventuellt begränsade mina egna slutsatser i

analysen för mycket. Då teorin gav mig klara svar på hur jag kunde analysera och tolka mitt material, kändes det ibland som att jag gick miste om andra aspekter i materialet. Däremot var min frågeställning begränsad till det teoretiska ramverket, vilket innebär att jag under analysens gång höll mej till mitt forskningssyfte och mina forskningsfrågor. Jag kunde också tänka mej att en diskursanalys med ett nytt material kunde ge ett intressant tillägg till min egen forskning.

I det teoretiska ramverket tar jag upp den amerikanska filosofen Judith Butlers teorier kring kön och performativitet. Eftersom mina forskningsfrågor, materialet och metoden inte inbegrep en genusaspekt har jag i analysen inte lagt stor vikt vid denna aspekt. Som förslag på fortsatt forskning anser jag att det kunde vara intressant att forska i detta. Är också skapandet av en specifik fantasi performativa handlingar i avseendet att göra femininitet som Strömbäck et al (2014) påstår i sin forskning? Om man kan dra slutsatsen att fantasier, både kollektivt delade och privata, skapas på gemensamma plattformar på sociala medier kring inflytelserika personer, finns det skillnader mellan män och kvinnor? Hur uppstår de fantasier på sociala medier som tilltalar män? Hur ser dessa fantasier ut och finns det skillnader mellan mäns och kvinnors fantasier i det interaktiva och ständigt föränderliga medielandskapet där gränser mellan det digitalt skapade och det verkliga suddas ut?

Källförteckning

Bloggportalen (2019). *Topplistor*.

<http://antakyastockholm.bloggportalen.se/BlogPortal/view/TopLists?tl=1>

Hämtad 13.2.2019.

Bott Spillius, E. (2001). Freud and Klein on the concept of phantasy. *The International journal of psychoanalysis*, 82(2), 361-373. Doi:10.1516/5PWR-57TK-VT2U-3XU8

Butler, J. (1993). *Bodies that matter: On the discursive limits of "sex"*. New York: Routledge.

Butler, J. (2007). *Genustrubbel: Feminism och identitetens subversion*. Daidalos.

Bäck, M. (2019). Runeberginfluencern Kasper Strömman: "Jag representerar Runebergstårtornas högerfalang". *Svenska Yle*.

<https://svenska.yle.fi/artikel/2019/02/02/runeberginfluencern-kasper-stromman-jag-representerar-runebergstartornas> Hämtad 7.7.2020.

Carr, C. & Hayes, R. (2015). Social Media: Defining, Developing, and Divining. *Atlantic Journal of Communication*, 23(1), 46-65. Doi:10.1080/15456870.2015.972282

Daly, G. (1999). Ideology and its paradoxes: Dimensions of fantasy and enjoyment. *Journal of Political Ideologies*, 4(2), 219-238. Doi:10.1080/13569319908420796

Davidsson, P. (2016). Svenskarna och sociala medier 2016. *Internetstiftelsen i Sverige, IIS*. <https://www.iis.se/fakta/svenskarna-och-sociala-medier-2016/> Hämtad 1.10.2019.

Davidsson, P., Palm, M. & Mandre, Å. (2018). Svenskarna och internet 2018. *Internetstiftelsen i Sverige, IIS*.

https://internetstiftelsen.se/docs/Svenskarna_och_internet_2018.pdf Hämtad 31.8.2020.

De Veirman, M., Cauberghe, V. & Hudders, L. (2017). Marketing through Instagram influencers: the impact of number of followers and product divergence on brand attitude. *International Journal of Advertising: International Conference on Research in Advertising (ICORIA) 2016*, 36(5), 798-828. Doi:10.1080/02650487.2017.1348035

Dijk, J. v. (2012). *The network society: Social aspects of new media* (3rd ed uppl.). London: Thousand Oaks, Calif: SAGE.

Dolar, M. (2009). Freud and the Political. *Theory & Event*; Baltimore 12 (3), N_A.

Ekström, M. & Larsson, L. (2000). *Metoder i kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur.

Facht, U. & Ohlsson, J. (2019). *MedieSverige 2019*. Nordicom.

Fiske, J. (1991). *Kommunikationsteorier: En introduktion (Omtr uppl.)*. Stockholm: Wahlström & Widstrand.

Freud, S. (1916). *Introductory Lectures On Psycho-Analysis*. Freudian Association.

https://freudianassociation.org/en/wpcontent/uploads/Sigmund_Freud_1920_Introductory.pdf
Hämtad 8.11.2018.

Freud, S. (1919). "A Child is Being Beaten" A Contribution to the Study of the Origin of Sexual Perversions. Psychoanalytic Electronic Publishing, 175–204. : <http://icpla.edu/wp-content/uploads/2017/11/Freud-S.-Child-is-Being-Beaten-A-Contribution-to-the-Study-of-the-Origin-of-Sexual-Perversions.pdf> Hämtad 13.1.2019.

Gilje, N., & Grimen, H. (1992). *Samhällsvetenskapernas förutsättningar*. Göteborg: Daidalos.

Glynos, J. (2001). The grip of ideology: A Lacanian approach to the theory of ideology. *Journal of Political Ideologies*, 6(2), 191-214. Doi:10.1080/13569310120053858

Glynos, J. & Stavrakakis, Y. (2008). Lacan and Political Subjectivity: Fantasy and Enjoyment in Psychoanalysis and Political Theory. *Subjectivity*, 24(1), 256-274. Doi:10.1057/sub.2008.23

Jägerhorn-Tabermann, J. (2018). Intervju: "Vi är en generation som knarkar bekräftelse". *Hufvudstadsbladet*. <https://www.hbl.fi/artikel/vi-ar-en-generation-som-knarkar-bekraftelse/>
Hämtad 1.10.2018

Kallionpää, K. (2018). Vuoden luetuimmat jutut: Koko suomalainen yhteiskunta on unessa, sanoo itsekin uupumuksesta selvinnyt Tommy Hellsten – Nämä vaaran merkit kielivät alkavasta uupumuksesta ja masennuksesta. *Helsingin Sanomat*. <https://www.hs.fi/hyvinvointi/art-2000005880623.html> Hämtad 11.2.2019

Kaye, B. K. (2010). Going to the Blogs: Toward the Development of a Uses and Gratifications Measurement Scale for Blogs. *Atlantic Journal of Communication*, 18(4), 194-210. doi:10.1080/15456870.2010.505904

Larsson, L. G. & Østbye, H. (2004). *Metodbok för medievvetenskap*. Malmö: Liber ekonomi.

Ledin, J. & Moberg, U. (2010). Textanalytisk metod. I: Ekström, M. & Larsson, L. (red.). 2010. *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Lövheim, M. (2011a). Personal and Popular. *Nordicom Review*, 32 (1) pp. 3-16

Lövheim, M. (2011b). Young women's blogs as ethical spaces. *Information, Communication & Society*, 14 (3), 338-354. doi:10.1080/1369118X.2010.542822

Lüders, M., Prøitz, L., & Rasmussen, T. (2010). Emerging personal media genres. *New Media & Society*, 12(6), 947–963. doi:10.1177/1461444809352203

Löwengrip, I. (2019). <https://www.isabellalowengrip.se/> *Isabella Löwengrip*. Hämtad 22.1.2019.

Meikle, G. (2016). *Social media: communication, sharing and visibility*. London: Routledge. Doi:10.4324/9781315884172

Nadkarni, A. & Hofmann, S. (2012). Why do people use Facebook? *Personality and Individual Differences*, 52 (3), 243-249. Doi:10.1016/j.paid.2011.11.007

Noppari, E., & Hautakangas, M. (2012). *Kovaa työtä olla minä: muotibloggaajat mediamarkkinoilla*. Tampere: Tampere University Press.

Petersson McIntyre, M. (2020). Agencing femininity: digital Mrs. Consumer in intra-action, *Journal of Cultural Economy*, 13 (1), 54-72, Doi: 10.1080/17530350.2019.1639529

Roca-Sales, M. (2017). Contemporary portrayals of women and femininity. A case study of lifestyle blogs in the U.S. *Journal of Research in Gender Studies*, 7 (2), 186-210.

Schreier, M. (2012). *Qualitative content analysis in practice*. Los Angeles: Sage.

Sheldon, P. & Bryant, K. (2016). Instagram: Motives for its use and relationship to narcissism and contextual age. *Computers in Human Behavior*, 58, 89-97.
Doi:10.1016/j.chb.2015.12.059

Stavrakakis, Y. (2007). *The Lacanian Left - Psychoanalysis, Theory, Politics*. Albany: State University of New York Press.

Stavrakakis, Y. (1999). *Lacan and the political*. London: Routledge

Strömbäck, M., Formark, B., Wiklund, M., Malmgren-Olsson, E.B. (2014). The Corporeality of Living Stressful Femininity: A Gender-Theoretical Analysis of Young Swedish Women's Stress Experiences. *Young - Nordic Journal of Youth Research* 22 (3), 271-289.
Doi:10.1177/0973174114533464

Tuomi, J., & Sarajarvi, A. (2002). *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Helsinki: Tammi.

Turkle, S. (1995). *Life on the screen: Identity in the age of the Internet*. New York (NY): Simon & Schuster.

Westlund, O. (2018). Digital News Report: Sweden. *Reuters Institute for the Study of Journalism*. <http://www.digitalnewsreport.org/survey/2018/sweden-2018/> Hämtad 30.0.2019.

Zaretsky, E. (2015). *Political Freud: A history*. New York: Columbia University Press.

Åkestam, N. (2018). *Feministfällan*. Mondial.

BILAGOR:

Kodningsramverk för bloggen:

Isabella Löwengrips fantasi (Vad går Löwengrips fantasi ut på och hur syns den i hennes livsstil)
Ställa höga mål och nå dem
Perfektionism
Effektivitet
Planering
Självdisciplin
Inställningen
Ge aldrig upp
Utveckling på alla områden i livet
Balans mellan olika livsområden
Återhämtning
Hälsosam livsstil
Tid att förverkliga sig själv
Passion
Att räcka till

Medel för skapandet av fantasin (Hur bygger Löwengrip upp en lockande fantasi)
Paradoxer
Passion
Lycka
Prestationer
“Om jag kan göra detta så kan du också”

Personligt tilltal
Vänskapsrelation till läsarna
Visar upp sitt "sanna jag" och osminkade bilder
Lögner

Livsstilens attraktionskraft (Orsaker till att livsstilen framstår som attraktiv för unga kvinnor)
Löwengrips blogg-persona är en cyborg
Förändringsprocesser inspirerar
Positiv mentalitet
Orealistiskt återgivning av verkligheten
Försköning
Tar avstånd från "svaga kvinnor"
För bra för att vara sann

Kodningsramverk för kommentarerna

Positivt förhållningssätt (följarna förhåller sig positivt till Löwengrips livsstil)
Löwengrip en inspiratör och förebild
Löwengrip en vän
Löwengrips blogg ett forum för likasinnade: ett stödnätverk
Löwengrip sticker ut i mängden: karriärkvinna bland alla hemmafruar med blogg
Löwengrips blogg en tillflyktsort i vardagen

Negativt förhållningsätt

(följarna förhåller sig kritiskt till Löwengrips livsstil)

Löwengrip hetsar sina följare till perfektionism

Löwengrip är en dålig förälder

Löwengrip är en dålig affärskvinna och missköter sina bolag

Löwengrip ljuger och förskönar i bloggen

Löwengrips livsstil inte realistisk utan fejk

Delad fantasi

(framstår Löwengrips fantasi som delad med följarna)

En del följare har som mål att förändra sin livsstil enligt Löwengrips principer

En del följare ser Löwengrips livsstil som eftersträvansvärd

Löwengrips livsstil inspirerar

Känsla av samhörighet bland bloggläsarna

Privat fantasi

(framstår Löwengrips fantasi som privat?)

En del följare tar avstånd från Löwengrips livsstil: för extrem och ohälsosam

Kritik mot hennes kompetens som företagsledare

Kritik mot hennes kompetens som förälder

Löwengrips liv för glamoröst för att framstå som trovärdigt

Ekonomi ett hinder för att uppnå Löwengrips livsstil